

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ПОСЛОВНЕ ТАЈНЕ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређује се правна заштита пословне тајне од незаконитог прибављања, коришћења и откривања.

Значење израза

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) пословном тајном сматрају се информације које испуњавају следеће услове:

(1) представљају тајну јер нису у целини или у погледу структуре и скупа њихових саставних делова опште познате или лако доступне лицима која у оквиру својих активности уобичајено долазе у контакт са таквом врстом информација,

(2) имају комерцијалну вредност јер представљају тајну,

(3) лице које их законито контролише је у датим околностима предузело разумне мере како би сачувало њихову тајност;

2) држалац пословне тајне је физичко или правно лице под чијом је законитом контролом пословна тајна;

3) лице које је повредило пословну тајну је физичко или правно лице које је незаконито прибавило, користило или открило пословну тајну;

4) лице за које се сумња да је повредило пословну тајну је физичко или правно лице за које се сумња да је незаконито прибавило, користило или открило пословну тајну;

5) роба којом је извршена повреда је роба чији су дизајн, карактеристике, начин функционисања, поступак производње или начин стављања у промет у значајној мери остварени захваљујући пословној тајни која је незаконито прибављена, коришћена или откривена.

Информације из става 1. тачка 1) овог члана обухватају, између осталог, знање и искуство, пословне информације и технолошке информације.

Разумним мерама за очување тајности информација из става 1. тачка 1) подтачка (3) овог члана сматрају се, између осталог, израда интерног акта о руковању пословном тајном и кругу лица и њиховим правима и обавезама приликом руковања пословном тајном, мере физичке или електронске заштите приступа и руковања пословном тајном, означавање докумената ознаком „пословна тајна” или сличном ознаком, ограничавање приступа просторијама и датотекама у којима се налазе информације које се сматрају пословном тајном или закључивање уговора о поверљивости, односно неоткривању поверљивих информација са лицима која потенцијално могу да дођу у посед пословне тајне, укључујући запослене, пословне партнере, спољне сараднике и консултанте, односно потписивање изјава о поверљивости или неоткривању поверљивих информација од стране наведених лица.

II. ПРИБАВЉАЊЕ, КОРИШЋЕЊЕ И ОТКРИВАЊЕ ПОСЛОВНЕ ТАЈНЕ

Законито прибављање, коришћење и откривање пословне тајне

Члан 3.

Прибављање пословне тајне сматра се законитим ако је пословна тајна прибављена на један од следећих начина:

- 1) независним открићем или стварањем;
- 2) посматрањем, проучавањем, растављањем или тестирањем производа или предмета који је учињен доступним јавности или који је законито у државини прибавиоца информације (обрнути инжењеринг) који није везан правно важећом обавезом да ограничи прибављање пословне тајне или који није везан правно важећом обавезом забране вршења обрнутог инжењеринга;
- 3) остваривањем права запослених или представника запослених на информисање и консултовање у складу са посебним прописима;
- 4) другом радњом која је у околностима конкретног случаја у складу са добрим пословним обичајима.

Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се законитим у мери у којој је захтевано или допуштено посебним прописима.

Незаконито прибављање, коришћење и откривање пословне тајне

Члан 4.

Прибављање пословне тајне без сагласности држаоца пословне тајне сматра се незаконитим ако је учињено на следећи начин:

- 1) неовлашћеним приступом, присвајањем или умножавањем докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских датотека који су под законитом контролом држаоца пословне тајне, а садрже пословну тајну, или се пословна тајна из њих може извести, или
- 2) другим поступањем за које се, у датим околностима, сматра да је у супротности са добрим пословним обичајима.

Коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим ако га без сагласности држаоца пословне тајне врши лице за које се установи да је:

- 1) пословну тајну прибавило незаконито;
- 2) прекршило споразум о поверљивости или другу обавезу која се односи на забрану откривања пословне тајне;
- 3) прекршило уговорну или другу обавезу којом се ограничава коришћење пословне тајне.

Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим и ако је лице у тренутку прибављања, коришћења или откривања знало или је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна прибављена директно или индиректно од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило у смислу става 2. овог члана.

Незаконитим коришћењем пословне тајне сматра се и производња, нуђење или стављање у промет робе којом је извршена повреда, односно увоз, извоз или складиштење робе којом се врши повреда у сврхе производње,

нуђења или стављања робе у промет, ако је лице које је обављало наведене активности знало или је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна коришћена незаконито у смислу става 2. овог члана.

III. ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Тужба због повреде пословне тајне

Члан 5.

У случају повреде пословне тајне држалац пословне тајне може тужбом захтевати:

- 1) утврђивање повреде;
- 2) престанак повреде, или у зависности од случаја, забрану коришћења или откривања пословне тајне;
- 3) забрану производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;
- 4) одређивање одговарајућих мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно ако је то оправдано, њено повлачење с тржишта, под условом да се повлачењем робе не угрожава заштита пословне тајне на коју се тужба односи;
- 5) уништење у целини или делимично докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената који садрже пословну тајну или који сами представљају пословну тајну или ако је примерено, предају тих докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената у целини или делимично тужиоцу.

Против лица чије неовлашћено предузимање одређене радње представља непосредну претњу да ће незаконито прибавити, користити или открити пословну тајну, држалац пословне тајне може тужбом захтевати престанак предузимања те радње и забрану незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне.

Тужбени захтеви из ст. 1. и 2. овог члана могу да се поднесу и против посредника који пружа услуге које треће лице користи у радњама којима незаконито прибавља, користи или открива пословну тајну, односно чије предузимање представља непосредну претњу за незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне.

Када тужилац тражи да се са тржишта повуче роба којом је извршена повреда, он може да захтева да се роба преда држаоцу пословне тајне или добротворним организацијама.

Мере из става 1. тач. 4) и 5) овог члана обављају се о трошку лица које је повредило пословну тајну, осим ако суд одреди другачије.

Осим држаоца пословне тајне, тужбу из ст. 1. и 2. овог члана може поднети и стичалац лиценце, ако је за то овлашћен на основу уговора или закона.

Рок за подношење тужбе

Члан 6.

Тужба због повреде пословне тајне може се поднети у року од годину дана од дана када је тужилац сазнао за повреду и лице за које се сумња да је повредило пословну тајну, а најкасније у року од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде ако се повреда врши континуирано.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Одлучивање о тужбеним захтевима

Члан 7.

Приликом одлучивања о тужбеним захтевима из члана 5. овог закона суд води рачуна да мере буду у сразмери са природом и интензитетом повреде, при чему води рачуна о посебним околностима случаја, које могу обухватити:

- 1) вредност и друге карактеристичне одлике пословне тајне;
- 2) мере предузете ради заштите пословне тајне;
- 3) понашање лица које је повредило пословну тајну приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне;
- 4) последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне;
- 5) оправдане интересе странака и последице које би усвајање или одбијање тужбеног захтева могло да има на њих;
- 6) оправдане интересе трећих лица;
- 7) јавни интерес;
- 8) заштиту основних права.

Ако суд ограничи трајање мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, то трајање мора бити довољно за уклањање сваке трговинске или привредне предности коју би лице које је повредило пословну тајну могло да оствари незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.

Мере наложене на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона укинуће се, на захтев лица које је повредило пословну тајну, ако информације на које се тужбени захтеви односе више не испуњавају услове из члана 2. став 1. тачка 1) овог закона, из разлога за које лице које је повредило пословну тајну није непосредно или посредно одговорно.

Суд може на захтев лица које је повредило пословну тајну, водећи рачуна о околностима случаја, уместо мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. овог закона, наложити плаћање новчане накнаде оштећеној странци, ако су испуњени следећи услови:

- 1) лице које је повредило пословну тајну у тренутку коришћења или откривања пословне тајне није знало, нити је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна прибављена од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило;
- 2) извршавањем мера из члана 5. овог закона би се нанела несразмерна штета лицу које је повредило пословну тајну.

Ако уместо мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона суд досуди плаћање новчане накнаде, она не сме да

премаши износ накнаде који би лице које је повредило пословну тајну платило да је законито користило пословну тајну за временски период у коме коришћење пословне тајне није било дозвољено.

Накнада штете

Члан 8.

Против лица које је повредило пословну тајну које је знало или је морало да зна да учествује у незаконитом прибављању, коришћењу или откривању пословне тајне, држалац пословне тајне, односно стицалац лиценце може тужбом да захтева накнаду штете према општим правилима о накнади штете и у складу са овим законом.

Приликом одређивања висине накнаде штете суд узима у обзир све околности случаја, као што су негативне економске последице које је претрпео држалац пословне тајне, односно стицалац лиценце, које обухватају обичну штету, измаклу корист и корист коју је повредом пословне тајне остварило лице које је повредило пословну тајну.

Држалац пословне тајне, односно стицалац лиценце има право на накнаду нематеријалне штете која је проузрокована незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.

Ако суд не може да утврди висину накнаде штете у складу са ст. 2. и 3. овог члана, узеће у обзир висину накнаде коју би лице које је повредило пословну тајну платило за законито коришћење пословне тајне.

Објављивање пресуде

Члан 9.

Држалац пословне тајне може тужбом захтевати да правоснажна пресуда којом су у целини или делимично прихваћени тужбени захтеви из чл. 5. и 8. овог закона буде објављена у целини или делимично у средствима јавног информисања о трошку туженог.

Ако суд одлучи да се објави само део пресуде, у границама тужбеног захтева ће одредити да се објави изрека и део пресуде из ког је видљиво каква је повреда учињена.

Приликом доношења одлуке да ли ће одредити меру објављивања пресуде и процењивања њене сразмере према учињеној повреди суд узима у обзир вредност пословне тајне, поступање лица које је повредило пословну тајну приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне и вероватноћу да ће лице које је повредило пословну тајну поново незаконито користити или открити пословну тајну. Суд такође узима у обзир да ли информације о лицу које је повредило пословну тајну садрже податке о личности физичког лица и да ли би објављивање таквих информација било оправдано, посебно имајући у виду могућу штету коју би објављивање могло проузроковати за приватност и углед тог физичког лица.

Објављивање пресуде у смислу овог члана мора бити учињено на начин да се очува поверљивост пословне тајне у складу са чланом 19. овог закона.

Привремене мере

Члан 10.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да пословна тајна постоји, да је он држалац пословне тајне и да је дошло или ће доћи до

незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, суд може да одреди привремену меру:

- 1) престанка или забране коришћења или откривања пословне тајне;
- 2) забране производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;
- 3) одузимања робе за коју се сумња да је њом извршена повреда, укључујући и увезену робу, како би се спречило њено стављање у промет и њен промет.

Уместо одређивања мера из става 1. овог члана, суд може да дозволи лицу за које се сумња да је повредило пословну тајну да настави да користи пословну тајну под условом да положи јемство ради осигурања накнаде штете држаоцу пословне тајне. Полагањем јемства не остварује се право на откривање пословне тајне.

Приликом одлучивања о предлогу за одређивање привремене мере, суд узима у обзир и посебне околности случаја из члана 7. став 1. овог закона.

Привремену меру престанка или забране коришћења или откривања пословне тајне суд може да одреди и против посредника чије услуге користе трећа лица да би незаконито прибавила, користила или открила пословну тајну.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да је пословна тајна незаконито прибављена, коришћена или откривена у обављању делатности, ради прибављања привредне или економске користи, као и да му због такве повреде прети ненадокнадива штета, осим привремене мере из става 1. овог члана суд може да одреди и:

- 1) заплелу покретних и непокретних ствари лица против кога се предлаже одређивање привремене мере;
- 2) забрану исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се предлаже одређивање привремене мере.

Ради одређивања привремене мере из става 5. овог члана суд може да наложи достављање банкарских, финансијских, пословних или других докумената и података или да наложи да се омогући приступ тим документима и подацима. Суд је дужан да обезбеди чување тајности наведених података.

Лице коме је одређена привремена мера забране из става 1. тач. 1) и 2) и става 5. тачка 2) овог члана, односно коме је дат налог из става 6. овог члана, а које не поступи по забрани, односно налогу, казниће се у складу са одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

Суд може да одреди привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 8. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере.

Укидање привремене мере и накнада штете

Члан 11.

Ако је привремена мера одређена пре покретања парничног поступка, тужба за покретање поступка због повреде пословне тајне мора се поднети у року од 30 дана од дана достављања решења о одређивању привремене мере.

Ако тужба због повреде пословне тајне не буде поднета у року из става 1. овог члана, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је привремена мера одређена без изјашњења противне странке у случају из члана 10. став 8. овог закона, суд ће у разумном року омогућити противној странци да се изјасни о привременој мери, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређену меру.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте у складу са ст. 2. и 3. овог члана, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером.

Суд може да услови одређивање привремене мере полагањем одговарајућег јемства као средства обезбеђења за штету која би лицу против кога се привремена мера предлаже могла бити нанета одређивањем и спровођењем привремене мере.

Прибављање доказа

Члан 12.

Када се странка у парничном поступку позива на исправе или друге доказе који су одређени или одредиви и тврди да се они налазе у државини друге странке или трећег лица или су им доступни, суд ће та лица позвати да у одређеном року поднесу исправе, односно доказе, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

У предлогу за прибављање доказа странка мора учинити вероватним да се ти докази налазе код друге странке или трећег лица, односно да су им доступни.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено у обављању привредне делатности, суд ће, на предлог странке која се позива на доказе који се налазе у државини друге странке или трећег лица или су им доступни, позвати другу странку или треће лице да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њиховој државини или који су им доступни, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђење доказа

Члан 13.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да пословна тајна постоји, да је он држалац пословне тајне и да је дошло или ће доћи до незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, суд може у току, као и пре покретања парничног поступка, да одреди обезбеђење доказа, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђењем доказа, у смислу става 1. овог члана сматра се:

1) узимање детаљног описа предмета којима се повређује пословна тајна, са или без узимања узорака тих предмета;

2) одузимање предмета или дела предмета којима се повређује пословна тајна, а ако је то оправдано, и одузимање докумената, материјала и предмета (прибор, алат) претежно употребљених у стварању или стављању у промет предмета којима се повређује пословна тајна;

3) преглед просторија, возила, књига, докумената и база података;

4) испитивање сведока и судских вештака.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка тужба због повреде пословне тајне се мора поднети у року од 30 дана од дана достављања решења којим се усваја предлог за обезбеђење доказа.

Лицу од кога се докази прикупљају, судско решење којим се усваја предлог за обезбеђење доказа доставља се у тренутку прикупљања доказа, а одсутном лицу се доставља у складу са чланом 16. овог закона.

Поступак за обезбеђење доказа

Члан 14.

Суд може да одреди обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету, или да неки доказ неће моћи да се изведе или да ће његово касније извођење бити отежано.

Решење којим се усваја предлог за обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања.

Ако тужба због повреде пословне тајне не буде поднета у року од 30 дана од дана достављања решења којим се усваја предлог за обезбеђење доказа, суд ће на предлог лица од кога се докази прибављају обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је обезбеђење доказа одређено без изјашњења противне странке, суд ће у разумном року омогућити тој странци да се изјасни о решењу којим се усваја предлог за обезбеђење доказа, након чега може да обустави поступак и укине спроведене радње или да измени одређено обезбеђење доказа.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена, или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, странка против које је одређено обезбеђење доказа има право на накнаду штете која јој је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити усвајање предлога за обезбеђење доказа полагањем одговарајућег јемства као средства обезбеђења за штету која би противној странци могла бити нанета обезбеђењем доказа.

Обавеза пружања информација

Члан 15.

Суд може, на оправдан и сразмеран захтев лица чије је право повређено, да наложи лицу које је повредило пословну тајну да пружи информације о трећим лицима која су учествовала у повреди пословне тајне и о њиховим дистрибутивним каналима, или да преда документе који су у вези са повредом пословне тајне.

Осим лица које је повредило пословну тајну, пружање информација и предају докумената из става 1. овог члана суд може да наложи и лицу:

1) код кога је пронађена роба којом се у обављању привредне делатности повређује пословна тајна;

2) које у обављању привредне делатности користи услуге којима се повређује пословна тајна;

3) које у обављању привредне делатности пружа услуге које се користе у активностима којима се повређује пословна тајна;

4) које је од стране лица из тач. 1), 2) или 3) овог става наведено као лице укључено у производњу или дистрибуцију роба или пружање услуга којима се повређује пословна тајна.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга, као и о продавцима којима је роба намењена;

2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и о ценама наплаћеним за ту робу или услуге.

Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из оправданих разлога не поступе по налогу суда и не пруже тражене информације или не предају документе, неће одговарати за штету која на тај начин настане.

Прописи којима се уређује начин коришћења поверљивих података у грађанским и кривичним поступцима, прописи којима се уређује одговорност за злоупотребу права на добијање информација, као и прописи којима се уређује заштита података о личности, примењују се на обавезу пружања информација у складу са одредбама овог члана.

Достављање

Члан 16.

Подноски и одлуке у судском поступку који се односи на незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне, не достављају се путем огласне табле.

Суд ће у случају неуспешног достављања позвати странку путем огласне табле да у року од осам дана од дана објављивања позива непосредно у суду преузме поднесак или одлуку.

Ако у року из става 2. овог члана странка не преузме поднесак или одлуку, сматраће се да је достављање извршено истеком осмог дана од дана објављивања позива за преузимање поднеска или одлуке на огласној табли суда.

Изузеци

Члан 17.

Одредбе овог закона о мерама, правним средствима и поступцима не примењују се у следећим случајевима:

1) ради остваривања права на слободу изражавања и обавештеност, у складу с Уставом Републике Србије, Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и пресудама Европског суда за људска права, Повељом Европске уније о основним правима, законом којим се уређује право на приступ информацијама од јавног значаја, као и законом којим се уређују јавно информисање и медији, а у складу са слободом и разноврсношћу медија;

2) ради откривања кажњивих дела и других незаконитих радњи, под условом да је лице које је прибавило, користило или открило пословну тајну деловало у сврху заштите јавног интереса;

3) ради откривања пословне тајне од стране запослених њиховим представницима у оквиру законитог вршења функције представника, у складу с посебним прописима, под условом да је откривање пословне тајне било неопходно за законито вршење функције представника;

4) у циљу заштите права признатих посебним законом, или

5) у вези са пружањем правне помоћи адвоката у складу са прописима којима се уређује положај адвокатуре.

Сходна примена других закона

Члан 18.

На питања која се односе на поступак по тужби због повреде пословне тајне, предлогу за одређивање привремене мере и предлогу за одређивање обезбеђења доказа, а која овим законом нису посебно уређена, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

На питања у вези са накнадом штете, а која овим законом нису посебно уређена, сходно се примењују одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Очување тајности у вези са судским поступком

Члан 19.

Странке, њихови адвокати или други заступници, судски службеници, сведоци, судски вештаци и друга лица која учествују у судском поступку због незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне или која имају приступ документима који су саставни део судског поступка, не смеју користити или открити пословну тајну или информацију која може да представља пословну тајну коју је суд, на образложен захтев заинтересоване странке, утврдио као поверљиву и за коју су та лица сазнала због учествовања у судском поступку.

Лица из става 1. овог члана дужна су да чувају пословну тајну и након окончања судског поступка.

Обавеза из става 2. овог члана престаје:

1) ако се правоснажном одлуком суда утврди да информација која може да представља пословну тајну не испуњава услове утврђене у члану 2. став 1. тачка 1) овог закона, или

2) ако информације које чине пословну тајну током времена постану опште познате или лако доступне лицима која се уобичајено баве том врстом информација.

Суд на образложен захтев странке може да одреди посебне мере за очување тајности пословне тајне или информације која може да представља пословну тајну која се користи или на коју се упућује у току судског поступка који се односи на незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне.

Мере из става 4. овог члана су:

1) искључење јавности из целог судског поступка или дела поступка;

2) ограничење броја лица која имају, у целини или делимично, приступ документима које су поднеле странке у поступку или трећа лица, а који садрже пословну тајну или информацију која може да представља пословну тајну. Суд ће упозорити лица којима је дозволио приступ документима на обавезу чувања тајности података из става 1. овог члана;

3) ограничење броја лица која присуствују рочиштима на којима би се пословна тајна или информација која може да представља пословну тајну могла открити, као и ограничење приступа записнику са тих рочишта;

4) забрана да се судска одлука, у којој одломци који садрже пословну тајну нису уклоњени или учињени нечитљивим, учини доступном лицима која нису лица из тач. 2) и 3) овог става.

Број лица из става 5. тач. 2) и 3) овог члана не сме бити већи од броја који је потребан да би се обезбедило право странке на стручну помоћ и на правично суђење.

Приликом одлучивања о мерама из става 5. овог члана и процене њихове оправданости, суд узима у обзир потребу да се обезбеди право странака на стручну помоћ и на правично суђење, оправдане интересе странака и трећих лица, с обзиром на околности случаја, као и вероватноћу настанка штете за једну од странака или за трећа лица, која би могла настати због одређивања или неодређивања тих мера.

Обрада личних података на основу мера за очување тајности из овог члана спроводи се у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности.

Права страних лица на заштиту пословне тајне

Члан 20.

Страно физичко и правно лице у погледу заштите пословне тајне ужива иста права као и домаће физичко и правно лице, ако то произлази из међународних уговора који се примењују у Републици Србији, или из начела узајамности.

Постојање узајамности доказује лице које се на узајамност позива.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21.

Казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 100.000 до 3.000.000 динара правно лице које у складу са чланом 4. овог закона незаконито прибави, користи или открије пословну тајну.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 50.000 до 200.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај физичко лице новчаном казном у износу од 20.000 до 150.000 динара.

Предмети извршења привредног преступа или прекршаја из ст. 1 - 4. овог члана биће одузети и уништени, а предмети који су били употребљени за извршење привредног преступа или прекршаја из ст. 1 - 4. овог члана, биће одузети.

V. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити пословне тајне („Службени гласник РС”, број 72/11).

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредбе члана 17. тачка 1), у делу који се односи на примену прописа Европске уније, који се примењује од дана приступања Републике Србије Европској унији.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије, на основу које Република Србија уређује и обезбеђује својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Заштита пословне тајне уређена је Законом о заштити пословне тајне („Службени гласник РС”, број 72/11), у даљем тексту: Закон.

Предлогом закона о заштити пословне тајне (у даљем тексту: Предлог закона) врши се усклађивање система заштите пословне тајне са релевантним прописима Европске уније – Директивом 2016/943 ЕУ Европског парламента и Савета од 8. јуна 2016. године о заштити неоткривених знања и искуства и пословних информација (пословне тајне) од незаконитог прибављања, коришћења и откривања (у даљем тексту: Директива 2016/943 ЕУ) и Директивом број 2004/48/ЕЗ Европског парламента и савета од 29. априла 2004. године о спровођењу права интелектуалне својине (у даљем тексту: Директива 2004/48 ЕЗ).

Заштитом пословне тајне се штите инвестиције привредних субјеката у стицање, развој и примену знања и искуства и других информација које им обезбеђују предност над конкуренцијом. Инвестирање у стварање и примену интелектуалног капитала штити се правима интелектуалне својине – патентом, дизајном или ауторским правом, као и заштитом приступа знању које је привредном субјекту драгоцено, а није опште познато. Такво драгоцено знање и искуство, као и пословне информације које су неоткривене и предвиђене да остану као поверљиве чине пословну тајну. Пословном тајном се штите различите врсте информација, као што су процес производње, пословни планови, финансијски планови, рекламне стратегије, резултати испитивања тржишта, спискови добављача и клијената, цртежи, архитектонски пројекти, грађевински нацрти и слично. Такође, подаци о тестовима и резултатима испитивања представљају посебну врсту тајних података које лице које их по закону контролише мора да открије приликом подношења надлежном државном органу захтева за издавање одобрења за стављање у промет лекова, односно медицинских средстава, или пољопривредних хемијских производа који користе нова хемијска једињења. Поред тога, и све креативне творевине које се штите правима интелектуалне својине могу у себи да садрже и пословну тајну која има комерцијалну вредност и која као таква треба да буде заштићена од свих аката нелојалне конкуренције.

Пословна тајна има важну улогу у размени знања између истраживачких институција и привредних друштава, посебно малих и средњих предузећа. Она се такође користи да би се заштитио проналазак у току поступка подношења пријаве патента, као и подаци које патент не обухвата, или који не могу да буду патентирани (нпр. листе пословних партнера и клијената, пословне стратегије, стратегије рекламне кампање и сл.).

Смисао заштите пословне тајне је да се правно санкционише сваки акт неовлашћеног откривања, умножавања, стицања или коришћења од стране трећих лица, поверљивих информација које законито контролише држалац пословне тајне (физичко или правно лице). Основни предуслови за обезбеђивање оваквог вида заштите неке поверљиве информације су: да та

информација представља тајну јер није у целини, или у погледу прецизне структуре и скупа својих саставних делова опште позната или лако доступна лицима у круговима који се уобичајено баве том врстом информација; да има комерцијалну вредност зато што је тајна и да је предмет разумних мера које предузима лице које законито контролише информацију да би је сачувало у тајности.

Предлогом закона даје се дефиниција пословне тајне, тј. прецизира се које информације и под којим условима уживају заштиту као пословна тајна. Такође, уређује се под којим условима се прибављање, коришћење и откривање информације која представља пословну тајну сматра законитим, а под којим условима се сматра незаконитим. Одредбе садржане у предложеном закону представљају правни основ за грађанско-правну заштиту у случају повреде пословне тајне. Такође, предлаже се да повреда пословне тајне буде санкционисана као привредни преступ, ако је учињена од стране привредног друштва, односно одговорног лица у привредном друштву, а као прекршај, ако је учињена од стране физичког лица, односно предузетника.

За разлику од других права индустријске својине где се подразумева испуњавање одређених формалности да би се обезбедила заштита, заштита податка путем пословне тајне не захтева никакву формалну регистрацију тих података. Због тога заштита пословне тајне не подразумева вођење управног поступка којим би се пословна тајна установила.

Након анализе закона, констатовано је да усклађивање система заштите пословне тајне са релевантним прописима Европске уније - Директивом 2016/943 ЕУ и Директивом 2004/48 ЕЗ није могуће обавити без доношења новог закона.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона дефинише се предмет законског регулисања.

Чланом 2. Предлога закона се у складу са чланом 2. Директиве 2016/943 ЕУ дефинишу појмови пословне тајне, држаоца пословне тајне, лица које је повредило пословну тајну, лица за које се сумња да је повредило пословну тајну и робе којом је извршена повреда пословне тајне.

Да би се једна информација сматрала пословном тајном она мора бити поверљива, односно тајна. Општепознате или информације које су лицима која у оквиру својих активности уобичајено долазе у контакт са таквом врстом информација лако доступне не могу се заштитити пословном тајном. Да би се једна информација сматрала пословном тајном не захтева се апсолутна тајност, већ је битно да та информација није општепозната или лако доступна релевантним круговима јавности. Тако на пример, могуће је одређену информацију саопштити другим лицима, а да се тиме не угрози њен статус пословне тајне, под условом да се лица којима се информација открива обавезу одређеним правним средствима да исту неће откривати трећим лицима (нпр. уговором, одредбама у статуту или другом општем акту привредног субјекта које се односе на чување пословне тајне и сл.).

Информација сама по себи не представља пословну тајну уколико нема комерцијалну вредност. Сматра се да одређена информација или знање и искуство имају комерцијалну вредност уколико би њихово незаконито прибављање, коришћење или откривање могло нанети штету интересима лица које их законито контролише, јер се наведеним радњама нарушава његов научни и технички потенцијал, пословни или финансијски интерес, стратешка позиција или способност за тржишну утакмицу. Да ли одређена информација,

односно знање и искуство има комерцијалну вредност утврђује суд у сваком конкретном случају у поступку по тужби због повреде пословне тајне.

Да би се одређена информација могла третирали као пословна тајна, неопходно је да је лице које је законито контролише предузело одређене мере („разумне мере“) за очување њене тајности. Термин „разумне мере за очување тајности“ представља правни стандард, а које ће се конкретне мере сматрати разумним зависи од околности сваког конкретног случаја, а пре свега од врсте информације која представља пословну тајну, као и од значаја и вредности саме информације. Наведене су и мере које се, између осталих, сматрају разумним мерама за очување тајности. То су: израда интерног акта о руковању пословном тајном и о кругу лица и њиховим правима и обавезама приликом руковања пословном тајном, мере физичке или електронске заштите приступа и руковања пословном тајном, означавање поверљивих докумената ознаком „пословна тајна“, ограничавање приступа просторијама или датотекама у којима се налазе информације које се сматрају пословном тајном, или закључивање уговора о поверљивости, односно неоткривању поверљивих информација са лицима која потенцијално могу да дођу у посед пословне тајне, укључујући запослене, пословне партнере, спољне сараднике и консултанте, односно потписивање изјава о поверљивости или неоткривању поверљивих информација од стране наведених лица.

Такође, прописано је да информације које се сматрају пословном тајном обухватају, између осталог, знање и искуство, пословне информације и технолошке информације.

Чланом 3. Предлога закона је прописано шта се сматра законитим прибављањем пословне тајне, односно у којим ситуацијама се прибављање, коришћење или откривање пословне тајне неће сматрати незаконитим.

Ради поспешивања иновација и јачања тржишне утакмице не успоставља се искључиво право на знање и искуство или информације које су заштићене као пословна тајна, већ се независно откриће или независно стварање знања и искуства које је идентично са нечијом пословном тајном сматра законитим. Такође, и обрнути инжењеринг законито прибављеног производа чији поступак производње представља пословну тајну је дозвољен. Наиме, прописано је да се законитим сматра прибављање пословне тајне посматрањем, проучавањем, растављањем или тестирањем производа или предмета који је учињен доступним јавности или који је законито у државини прибавиоца информације (обрнути инжењеринг) који није везан правно важећом обавезом да ограничи прибављање пословне тајне или који није везан правно важећом обавезом забране вршења обрнутог инжењеринга. Уколико правно важећа обавеза постоји, обрнути инжењеринг није дозвољен, односно сматраће се да идентично знање добијено на тај начин представља повреду пословне тајне.

Прибављање пословне тајне се сматра законитим и када је тајна прибављена остваривањем права радника или њихових представника на информисање и консултовање. Права запослених на информисање, консултовање са послодавцем и изражавање ставова о битним питањима у области рада су основна права запослених која су прописана Законом о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-УС, 113/17 и 95/18 - аутентично тумачење). Могуће је да у току остваривања ових права дође до прибављања пословне тајне, а такво прибављање се неће сматрати незаконитим јер је настало при вршењу законом гарантованих права запослених.

Поред изричитог навођења начина прибављања пословне тајне који се сматрају законитим, овим чланом прописано је и опште правило по коме се прибављање, коришћење или откривање пословне тајне које је прописано или дозвољено законом, сматра законитим. Циљ ове одредбе је да се мере и

правна средства која се могу састојати од спречавања откривања информација ради заштите пословне тајне не односе на случајеве у којима је откривање пословне тајне у јавном интересу, тј. уколико је откривен значајан пропуст, преступ или незаконита активност.

Чланом 4. Предлога закона прописано је када ће се прибављање, коришћење и откривање пословне тајне сматрати незаконитим.

Прибављање пословне тајне без пристанка држаоца пословне тајне се сматра незаконитим ако је учињено неовлашћеним приступом, присвајањем или умножавањем докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских датотека који су под законитом контролом држаоца пословне тајне или било којим другим поступањем које је противно пословним обичајима.

Коришћење или откривање пословне тајне ће се сматрати незаконитим када га без пристанка држаоца пословне тајне врши лице које је пословну тајну прибавило незаконито или лице које је прекршило споразум о поверљивости или другу обавезу која се односи на забрану откривања пословне тајне или уговорну обавезу којом се ограничава коришћење пословне тајне.

Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим и када је лице у тренутку прибављања знало или морало да зна да је пословна тајна прибављена директно или индиректно од лица које је пословну тајну незаконито користило или открило.

Незаконитим коришћењем пословне тајне сматра се и производња, нуђење или стављање у промет робе којом је извршена повреда, као и увоз, извоз или складиштење робе којом се врши повреда у сврхе производње, нуђења или стављања робе у промет. Наведене радње се сматрају незаконитим ако је лице које их је обављало знало или је требало да зна да је пословна тајна коришћена незаконито.

Чланом 5. Предлога закона прописане су врсте тужбених захтева који се могу захтевати у парничном поступку. У складу са одредбом члана 12. Директиве 2016/943 ЕУ прописано је да држалац пословне тајне у случају повреде пословне тајне може тужбом да захтева: утврђивање повреде, престанак повреде или забрану коришћења или откривања пословне тајне, забрану производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе, одређивање одговарајућих мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење робе с тржишта, уклањање с такве робе својстава које је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне и уништење робе, као и уништење или предају докумената, предмета, материјала, супстанце или електронских докумената који садрже пословну тајну или који сами по себи представљају пословну тајну.

Да би у потпуности могао да се оствари циљ због кога се тужба подноси тужбени захтеви обухватају и случајеве када постоји озбиљна претња да ће до повреде права доћи. У таквом случају држалац пословне тајне може захтевати престанак неовлашћеног предузимања радње којом је неко лице починило озбиљну претњу да ће незаконито прибавити, користити или открити пословну тајну.

Такође, уведена је и одговорност посредника - лица чије су услуге коришћене у радњама којима се незаконито прибавља, користи или открива пословна тајна при повреди права.

Активну легитимацију за подношење тужбе имају држалац пословне тајне и стизалац лиценце, уколико је за то овлашћен на основу уговора или закона. Прописани услов да стизалац лиценце мора да буде уговором или законом овлашћен за подношење тужбе у складу је са чланом 4 (b) Директиве 2004/48/ЕЗ о спровођењу права интелектуалне својине.

Чланом 6. Предлога закона прописан је објективни и субјективни рок за подношење тужбе због повреде пословне тајне. За разлику од субјективног рока који је прописан за случај повреде других права интелектуалне својине који износи три године, за повреду пословне тајне прописује се субјективни рок од годину дана. Овај рок је прописан с обзиром на значај чувања пословне тајне, односно штетних последица које могу наступити због њене повреде. Прописивањем краћег субјективног рока за подношење тужбе због повреде пословне тајне, држалац података који представљају пословну тајну ставља се у позицију да континуирано контролише коришћење информације која представља пословну тајну и води рачуна о чувању њене тајности.

Чланом 7. Предлога закона у складу са начелом пропорционалности при доношењу судских одлука, одређују се фактори о којима суд треба да води рачуна приликом разматрања тужбених захтева и одређивања судских мера. Ти фактори су између осталог: вредност пословне тајне, мере предузете ради заштите пословне тајне, понашање лица које је повредило пословну тајну приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне и сл. Такође, суд има дискреционо овлашћење да процени легитимне интересе странака у судском поступку и последице које би усвајање или одбијање тужбених захтева могло да има на њих, као и интересе трећих лица, укључујући и потрошаче.

Прописано је такође да суд приликом доношења одлуке о орочавању трајања изречених мера има у виду да трајање мера мора да буде довољно за уклањање било које предности коју би лице које је повредило пословну тајну могло остварити незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.

Такође, даје се могућност суду да уместо мера из члана 5. Предлога закона за лакше случајеве повреде пословне тајне досуди плаћање новчане накнаде оштећеној странци.

Овај члан је усклађен са чланом 13. Директиве 2016/943 ЕУ.

Чланом 8. Предлога закона прописано је да оштећени има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете уколико је лице које је повредило пословну тајну знало или је морало да зна да учествује у незаконитом прибављању, коришћењу или откривању пословне тајне.

Овим чланом одређене су околности случаја које судија треба да узме у обзир приликом одређивања висине накнаде штете.

Чланом 9. Предлога закона у складу са чланом 15. Директиве 2016/943 ЕУ, прописано је да држалац пословне тајне може тужбом да захтева објаву пресуде у средствима јавног информисања на трошак туженог. Ова мера се прописује ради додатног одвраћања будућих починилаца повреда права и ради подизања свести шире јавности о значају поштовања тајности информација које представљају пословну тајну.

Прописани су и критеријуми на основу којих суд треба да процени да ли треба да одреди меру објаве пресуде. Ради се о критеријумима за процену сразмере мере објаве пресуде према учињеној повреди.

Поред тога, прописано је да се приликом објаве пресуде мора очувати поверљивост пословне тајне у складу са чланом 19. Предлога закона.

Чланом 10. Предлога закона прописана је могућност да суд одреди привремене мере ако држалац пословне тајне учини вероватним да је дошло, или да ће доћи до незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне. Привремене мере су веома значајне јер незаконито откривање пословне тајне може да има веома негативан утицај на економске и друге интересе држаоца пословне тајне. Стога мере прописане овим чланом треба да обезбеде моментални престанак незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, као и забрану производње, нуђења, стављања у

промет или коришћења робе којом је извршена повреда, одузимање такве робе и сл.

У складу са чланом 11. став 4. Директиве 2016/943 ЕУ, предвиђено је да ради одређивања привремених мера заплене покретних и непокретних ствари и забране исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се предлаже привремена мера суд може да наложи достављање банкарских, финансијских, пословних или других битних докумената и података или да наложи да се омогући приступ тим документима и подацима.

Такође, у складу са чланом 9.4. Директиве 2004/48 ЕЗ, прописано је да суд може привремену меру да одреди одмах по пријему предлога и без претходног изјашњења противне странке.

Чланом 11. Предлога закона прописује се рок за подношење тужбе за покретање поступка ради оправдања привремене мере, уређује се укидање привремене мере, као и накнаде штете у случају да суд утврди да није учињена повреда пословне тајне, или да није постојала озбиљна претња да ће пословна тајна бити повређена.

Осим тога, прописано је да суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег износа као средства обезбеђења уколико би могла настати штета одређивањем привремене мере, ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуге или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено.

Такође, уређено је питање накнаде штете лицу против кога је привремена мера одређена у случају ако поступак по привременој мери буде обустављен и спроведене радње буду укинуге или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено. Наведеним изменама врши се усклађивање са члановима 9.4, 9.6. и 9.7 Директиве 2004/48 ЕЗ.

Чланом 12. Предлога закона уређује се прибављање доказа који се не налазе у државини странке која се на њих позива, већ су у државини друге странке или трећег лица или су им доступни. Суд у том случају може да наложи да исти достави, под условом да се тиме не наруши тајност поверљивих информација. Наведена одредба је усклађена са чланом 6. Директиве 2004/48 ЕЗ.

Чланом 13. Предлога закона одређује се шта се сматра обезбеђењем доказа у смислу овог закона. Наиме, обезбеђењем доказа сматра се узимање детаљног описа предмета којима се повређује пословна тајна, са или без узимања узорака тих предмета, одузимање предмета или дела предмета којима се повређује пословна тајна, а ако је то оправдано, и одузимање средстава претежно употребљених у стварању или стављању у промет таквих предмета, као и докумената који се односе на наведено, преглед просторија, возила, књига, докумената и база података и испитивање сведока и судских вештака.

Поред тога, као и код привремене мере, прописује се да лице на чији је предлог одређено обезбеђење доказа мора оправдати његово одређивање подношењем тужбе у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења доказа.

Чланом 14. Предлога закона прописано је да суд може одредити обезбеђење доказа без изјашњења противне странке, посебно ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету, или ако постоји очигледан ризик да ће доказ бити уништен.

Такође, прописује се да се решење којим се усваја предлог за обезбеђење доказа доставља странкама у поступку без одлагања, чиме се врши усклађивање са чланом 7.1. Директиве 2004/48 ЕЗ.

Чланом 15. Предлога закона прописује се која су лица обавезна да на захтев суда пруже информације о трећим лицима која су учествовала у повреди пословне тајне и о њиховим дистрибутивним каналима. Овој обавези подлеже лице код кога је пронађена роба којом се повређује пословна тајна, лице које користи или пружа услуге којима се повређује пословна тајна или које је укључено у производњу или дистрибуцију роба или пружање услуга којима се повређује пословна тајна.

Између осталог, наведено је шта се сматра информацијама које су наведена лица дужна да пруже суду.

Чланом 16. Предлога закона прописује се да се поднесци и одлуке у судском поступку који се односи на незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне, не достављају се путем огласне табле, већ да ће суд у случају неуспешног достављања позвати странку путем огласне табле да у року од осам дана од дана објављивања позива непосредно у суду преузме поднесак или одлуку. Уколико странка у наведеном року не преузме поднесак или одлуку, сматраће се да је достављање извршено истеком осмог дана од дана објављивања позива за преузимање поднеска или одлуке на огласној табли суда.

Чланом 17. Предлога закона прописани су случајеви у којима се мере, правна средства и поступци прописани Предлогом закона не примењују. Ради се о случајевима у којима је лице које је открило пословну тајну деловало у јавном интересу-ради откривања релевантног пропуста, преступа или незаконите активности. Овим се између осталог обезбеђује несметана активност узбуњивача-лица која у јавном интересу откривају незаконите активности. Њихова активност не треба да буде ограничена због бојазни да ће повредити пословну тајну. Ипак, уколико су у информацији коју открива узбуњивач садржани тајни подаци, он је у поступању са таквом информацијом дужан да се придржава закона који уређује заштиту узбуњивача.

Мере, правна средства и поступци прописани Предлогом закона не примењују се ни у случају откривања пословне тајне од стране запослених њиховим представницима у оквиру законитог вршења функције представника, под условом да је откривање пословне тајне било неопходно за законито вршење функције представника. Синдикални представник може бити одређен да заступа запосленог у радном спору са послодавцем пред арбитром или судом. Уколико је за обављање заступања неопходно да представник синдиката буде упознат са пословном тајном, као и да открије пословну тајну, такво прибављање и откривање пословне тајне се неће сматрати незаконитим.

Такође, Уставом Републике Србије гарантовано је право грађана на обавештеност. Ово право обухвата истинито, потпуно и благовремено обавештавање грађана о питањима која су од јавног значаја. Устав изричито обавезује средства јавног обавештавања да поштују наведено право. Стога се откривање пословне тајне од стране новинара у циљу обавештавања јавности о питањима која су од јавног значаја неће сматрати повредом пословне тајне. Ова одредба је битна јер омогућава несметан рад новинара истраживача и омогућава заштиту њихових извора.

Мере, правна средства и поступци прописани Предлогом закона не примењују се у циљу заштите легитимних интереса признатих посебним законом. Тако је Законом о хемикалијама („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 92/11, 93/12 и 25/15) предвиђено да министарство надлежно за заштиту животне средине може у хитним случајевима, када је то неопходно због безбедности и заштите људи и животне средине, да учини доступним податке који се према одредби члана 84. став 3. наведеног закона сматрају пословном тајном. Такође, чланом 47. Закона о биоцидним производима („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 92/11 и 25/15) је прописано да се не могу означити

као пословна тајна подаци који су од значаја за безбедност и здравље људи и животиња, безбедност имовине и заштиту животне средине.

Такође, мере, правна средства и поступци прописани Предлогом закона не примењују се у вези са пружањем правне помоћи адвоката у складу са прописима којима се уређује положај адвокатуре.

Чланом 18. Предлога закона прописује се сходна примена закона којима се уређује парнични поступак, поступак извршења и обезбеђења и закона којим се уређују облигациони односи.

Чланом 19. Предлога закона прописује се обавеза чувања тајности пословне тајне током трајања и након окончања судског поступка, тј. све док информације које чине пословну тајну не постану опште познате или лако доступне лицима из кругова који се уобичајено баве предметном врстом информација.

Очување тајности у вези са судским поступком је врло значајно, јер могућност губитка тајности често одвраћа држаоце пословних тајни од покретања судских поступака ради заштите њихових пословних тајни. Због тога се овим чланом утврђују посебне мере које суд може да предузме да би обезбедио очување поверљивости пословне тајне која се користи, или на коју се упућује у току судског поступка. Те мере су: искључење јавности, ограничење да одређени број лица приступа било ком документу који је поднела нека од странака у поступку или треће лице, а који садржи пословну тајну, ограничење да одређени број лица приступа рочиштима и забрана чињења доступним било ком лицу, осим лицима којима је изричито дозвољен приступ, верзије судске одлуке у којој одломци који садрже пословну тајну нису уклоњени или учињени нечитљивим.

Такође, прописани су и критеријуми које суд треба да узме у обзир приликом одређивања мера за очување тајности пословне тајне, као и за одређивање лица којима треба да буде обезбеђен приступ документима који садрже пословну тајну, као и приступ рочиштима.

Чланом 20. Предлога закона уређен је третман страних правних и физичких лица на начин да се поштује принцип равноправности домаћих и страних физичких и правних лица у погледу заштите пословне тајне када то произлази из међународних уговора који обавезују Републику Србију или из начела узајамности.

Чланом 21. Предлога закона прописано је да се незаконито прибављање, коришћење и откривање пословне тајне санкционише као привредни преступ, ако наведене радње учини правно лице, односно одговорно лице у правном лицу. Наведене радње санкционишу се као прекршај ако их учини предузетник. Висине казни за привредни преступ и за прекршај одређене су у оквирима прописаним Законом о привредним преступима („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77, 36/77 - испр, 14/85, 10/86 (пречишћен текст), 74/87, 57/89 и 3/90 и „Службени лист СРЈ”, бр. 27/92, 16/93, 31/93, 41/93, 50/93, 24/94, 28/96 и 64/01 и „Службени гласник РС”, бр. 101/05 - др. закон) и Законом о прекршајима („Службени гласник РС”, бр. 65/13, 13/16 и 98/16-УС, 91/19 и 91/19 - др. закон).

Члан 22. Предлога Закона уређује престанак важења Закона о заштити пословне тајне („Службени гласник РС”, број 72/11).

Чланом 23. Предлога закона прописује се да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредбе члана 17. тачка 1), у делу који се односи на примену прописа Европске уније, који се примењује од дана приступања Републике Србије Европској унији. Наиме, одредбом члана 17. тачка 1) овог Предлога закона прописано је да се мере, поступци и правна средства прописана овим законом неће примењивати у ситуацијама у којима је откривање поверљивих информација учињено ради заштите основних права на слободу изражавања и на обавештеност. Од дана приступања Републике Србије Европској унији права

на слободу изражавања и на обавештеност тумачиће се у складу са Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, Повељом Европске уније о основним правима и праксом Европског суда за људска права.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Србије.

V. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

Материја заштите пословне тајне уређена је Законом о заштити пословне тајне („Службени гласник РС”, број 72/11).

Кључна питања за анализу постојећег стања и правилно дефинисање промене која се предлаже

1) Који показатељи се прате у области, који су разлози због којих се ови показатељи прате и које су њихове вредности?

Расположиве базе података судске праксе не садрже судске одлуке које се односе на примену Закона о заштити пословне тајне, тако да предлагач није могао да утврди колика је учесталост парничних поступака из области заштите пословне тајне, нити је могао да анализира ове поступке, ни донете одлуке. Стога је важећи закон анализиран са становишта његове усаглашености са Директивом 2016/943 Европског парламента и Савета ЕУ од 8. јуна 2016. године о заштити неоткривеног знања и искуства и пословних информација (пословних тајни) од њиховог незаконитог прибављања, коришћења и откривања (у даљем тексту: Директива 2016/943 ЕУ). Ова директива је донета, како је наведено у ставу 10. њене преамбуле, да би се приближили закони земаља чланица ЕУ у циљу обезбеђења задовољавајућег нивоа грађанско-правне заштите на тржишту ЕУ од незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне.

2) Да ли се у предметној области спроводи или се спроводио документ јавне политике или пропис? Представити резултате спровођења тог документа јавне политике или прописа и образложити због чега добијени резултати нису у складу са планираним вредностима.

У области правне заштите пословне тајне постоји документ јавних политика - Стратегија развоја интелектуалне својине за период од 2018. до 2022. године („Службени гласник РС”, број 78/18). Стратегијом је предвиђено доношење новог Закона о заштити пословне тајне, а ради постизања следећих циљева Стратегије - хармонизације националног законодавства из области интелектуалне својине са европским и унапређења спровођења права интелектуалне својине. Остварењем наведених циљева допринеће се стварању друштвеног и економског окружења које ће погодovati креативном и иновативном раду, чиме ће се утицати и на стварање погодније климе за бржи економски раст Републике Србије и долазак страних инвестиција.

3) Који су важећи прописи и документи јавних политика од значаја за промену која се предлаже и у чему се тај значај огледа?

Материја заштите пословне тајне уређена је Законом о заштити пословне тајне („Службени гласник РС”, број 72/11). Предметни пропис је донет пре него што је у Европској унији усвојена Директива 2016/943 ЕУ.

Имајући у виду да се Република Србија чланом 75. Споразума о стабилизацији и придруживању обавезала да ће своје законодавство из области интелектуалне својине ускладити са правним тековинама Европске уније, као и да је 20. јуна 2017. године у преговорима за приступање ЕУ отворила поглавље 7 – Право интелектуалне својине, неопходно је да се заштита пословне тајне у Републици Србији усклади са наведеном Директивом 2016/943 ЕУ.

4) Да ли су уочени проблеми у области и на кога се они односе? Представити узроке и последице проблема.

На основу анализе важећег Закона о заштити пословне тајне има основа да се закључи да би у његовој примени могли да настану следећи проблеми.

Уколико пословна тајна (знање и искуство одређене научно-истраживачке организације) буде на незаконит начин прибављена и откривена другој научно-истраживачкој организацији која није регистрована за обављање комерцијалне активности, таква радња се према члану 8. важећег Закона о пословној тајни неће сматрати делом непојалне конкуренције и за њу починилац неће сносити одговорност. Ово стога што наведена радња није предузета у оквиру индустријских или комерцијалних активности. Последице за научно-истраживачку организацију која је сопственим средствима дошла до знања и искуства које представља пословну тајну од незаконитог откривања пословне тајне могу да доведу до нарушавања њеног права на стицање патента, чиме се наведеној организацији наноси материјална и нематеријална штета.

Када се ради о пословној тајни, знању и искуству за производњу одређеног производа, а из производа који је настао на основу незаконитог прибављања пословне тајне се на посредан или непосредан начин не може видети знање и искуство потребно за производњу тог производа, суд на основу члана 11. важећег Закона о пословној тајни неће моћи да наложи одузимање, повлачење из промета и уништење таквог производа. Последице за држаоца пословне тајне могу бити велике јер ће на тржишту остати у промету производи настали на основу незаконитог прибављања пословне тајне.

5) Која промена се предлаже

Предлаже се промена дефиниције незаконитог прибављања, коришћења и откривања пословне тајне зато што је ограничавајућа и не обухвата све случајеве који се према Директиви 2016/943 ЕУ сматрају незаконитим прибављањем, коришћењем и откривањем пословне тајне. Да би се радило о незаконитом прибављању, коришћењу или откривању пословне тајне, према члану 8. став 1. важећег Закона о пословној тајни, неопходно је да се описане радње предузимају у оквиру индустријских и комерцијалних активности. Ова дефиниција не обухвата радње које се одвијају у научно-истраживачким институцијама или удружењима грађана. Таквим радњама којима такође може да се нанесе штета законитим имаоцима пословне тајне.

Предлаже се и прописивање већег броја изузетака од случајева који се сматрају незаконитим прибављањем пословне тајне, а у складу са чланом 5. Директиве 2016/943 ЕУ. Према важећем закону (члан 10. став 3.), не сматра се повредом пословне тајне саопштавање тајних информација надлежним органима или јавности искључиво ради указивања на постојање дела кажњивог законом. Предлаже се да се не сматра незаконитим прибављање пословне

тајне њеним откривањем од стране новинара, под условом да је новинар то учинио у циљу обавештавања јавности о питањима која су од јавног значаја. На тај начин се омогућава несметан рад новинара истраживача и омогућава заштита њихових извора. Такође, предлаже се да се не сматра незаконитим ни откривање пословне тајне од стране радника њиховим представницима у оквиру законитог вршења функције представника, под условом да је откривање пословне тајне било неопходно за законито вршење функције представника. Синдикални представник може бити одређен да заступа запосленог у радном спору са послодавцем пред арбитром или судом. Уколико је за обављање заступања неопходно да представник синдиката буде упознат са пословном тајном, као и да открије пословну тајну, такво прибављање и откривање пословне тајне се неће сматрати незаконитим.

Предлаже се промена дефиниције законитог прибављања пословне тајне на начин да се сматра законитим када је тајна прибављена независним открићем или стварањем, посматрањем, проучавањем, растављањем или тестирањем производа, остваривањем права радника или њихових представника на информисање и консултовање, или било којом другом радњом која је у складу са пословним обичајима. Оваква дефиниција је прецизнија од дефиниције из члана 7. важећег закона по којој је прибављање, коришћење или откривање пословне тајне дозвољено и без сагласности држаоца пословне тајне ако је извршено у складу са законом, односно на начин који није у супротности са добрим пословним обичајима.

Такође, тужбени захтеви због повреде пословне тајне који се односе на спречавање промета робе у важећем Закону о пословној тајни (члан 11. став 1. тачка 2) су дефинисани на начин да се повлачење робе из промета, измена или уништавање робе може тражити само ако таква роба садржи информације које представљају пословну тајну. На овај начин нису заштићени они имаоци пословне тајне чије се тајне информације састоје од техничких података и хемијских рецептура за производњу робе које нису садржане у самој роби.

Предлаже се могућност подношења тужбе због повреде пословне тајне и против лица које је неовлашћеним предузимањем неке радње починило озбиљну претњу да ће незаконито прибавити, користити или открити пословну тајну, као и против посредника који пружа услуге које треће лице користи приликом незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне.

Предлаже се и могућност да тужилац који захтева повлачење робе којом је учињена повреда пословне тајне с тржишта има право да захтева и да се таква роба преда имаоцу пословне тајне или добротворним организацијама. Оваква могућност не постоји по одредбама важећег закона, а њеним увођењем би се омогућило компензовање настале штете за имаоца пословне тајне и без подношења посебног захтева за накнаду штете.

6) Да ли је промена заиста неопходна и у ком обиму?

Промене јесу неопходне. Без измене постојећег режима заштите пословне тајне неће бити адекватно заштићене инвестиције привредних субјеката у стицање, развој и примену знања и искуства и других информација које им обезбеђују предност над конкуренцијом. Такође, ни знање истраживачких институција неће бити адекватно заштићено, што може да представља препреку за учешће у заједничким истраживачким пројектима са институцијама земаља чланица ЕУ. Да би учествовали у заједничким истраживањима, субјекти из земаља чланица ЕУ морају да буду сигурни да ће њихова неоткривена знања у Републици Србији бити заштићена на сличан начин као и у њиховим земљама.

Заштитом пословне тајне се штите инвестиције привредних субјеката у стицање, развој и примену знања и искустава и других информација које им обезбеђују предност над конкуренцијом. Инвестирање у стварање и примену интелектуалног капитала штити се правима интелектуалне својине – патентом, дизајном или ауторским правом, као и заштитом приступа знању које је привредном субјекту драгоцено, а није опште познато.

Пословна тајна има важну улогу у размени знања између истраживачких институција и привредних друштава, посебно малих и средњих предузећа. Она се такође користи да би се заштитио проналазак у току поступка подношења пријаве патента, као и подаци које патент не обухвата, или који не могу да буду патентирани (нпр. листе пословних партнера и клијената, пословне стратегије, стратегије рекламне кампање, и сл.).

7) На које циљне групе (субјекте регулације) ће утицати предложена промена? Утврдити и представити циљне групе на које ће промена имати непосредан односно посредан утицај.

Предложене промене имаће директан утицај на све привредне субјекте који имају интерес да одређене информације чувају као поверљиве, или које у јавном интересу треба да имају несметани приступ наведеним информацијама. Ради се о привредним друштвима, научно-истраживачким организацијама, агенцијама које врше услуге (маркетиншке агенције), синдикалним удружењима, новинарима и сл.

8) Да ли постоје важећи документи јавних политика којима би се могла остварити жељена промена и о којим документима се ради?

Постоји Закон о заштити пословне тајне („Службени гласник РС”, број 72/11).

9) Да ли је промену могуће остварити применом важећих прописа?

Применом важећег Закон о заштити пословне тајне није могуће остварити описане промене. Ово из разлога што описане промене захтевају нове формулације законских одредаба које се не могу остварити изменама и допунама важећег закона.

10) Квантитативно (нумерички, статистички) представити очекиване трендове у предметној области, уколико се одустане од интервенције (*статус quo*).

Одустајање од предложених решења деловаће дестимулативно на потенцијалне инвеститоре, јер њихове пословне тајне неће бити адекватно заштићене у Републици Србији. Стога је неопходно да се унапреди правни режим заштите пословне тајне на начин како је то уређено релевантним прописом Европске уније - Директивом 2016/943 ЕУ.

11) Какво је искуство у остваривању оваквих промена у поређењу са искуством других држава? (упоредно-правно искуство)

За предложена решења која уређују материју пословне тајне коришћено је упоредно право Хрватске и Шпаније. Имајући у виду да су обе наведене државе чланице Европске уније, оне су доследно имплементирале Директиву 2016/943 ЕУ.

Кључна питања за утврђивање циљева

1) Због чега је неопходно постићи жељену промену на нивоу друштва?

Новим Законом о пословној тајни се у области заштите поверљивих пословних информација постиже хармонизације националног законодавства са

законодавством Европске уније и унапређење спровођења права интелектуалне својине.

2) Шта се предметном променом жели постићи?

Заштитом пословне тајне штите се инвестиције привредних субјеката у стицање, развој и примену знања и искуства и других информација које им обезбеђују предност над конкуренцијом.

Новим законом уводе се нове мере грађанско-правне заштите за лица која неовлашћено прибаве, користе или открију пословну тајну, а уводи се и одговорност посредника који пружају услуге које користе лица која незаконито прибављају, користе или откривају пословну тајну.

3) Да ли су општи и посебни циљеви усклађени са важећим документима јавних политика и постојећим правним оквиром?

Да, општи и посебни циљеви су усклађени са важећим документом јавних политика у области правне заштите пословне тајне - Стратегијом развоја интелектуалне својине за период од 2018. до 2022. године („Службени гласник РС”, број 78/18). Стратегијом је предвиђено доношење новог Закона о заштити пословне тајне, а ради постизања следећих циљева Стратегије - хармонизације националног законодавства из области интелектуалне својине са европским и унапређења спровођења права интелектуалне својине.

4) На основу којих показатеља учинка ће бити могуће утврдити да ли је дошло до остваривања општих, односно посебних циљева.

Затварање поглавља 7 – Право интелектуалне својине биће показатељ да је извршена хармонизација са правом ЕУ у области пословне тајне.

Учинак новог закона огледаће се у потенцијалном смањењу броја грађанско-правних поступака због повреде пословне тајне из разлога што су новим законом поступци и правна средства намењена за заштиту пословне тајне конципирана на начин да одвраћају конкуренцију од незаконитог прибављања, коришћења и откривања пословне тајне. Такође, у односу на важећи закон прописан је већи броја изузетака од случајева који се сматрају незаконитим прибављањем пословне тајне. Неће се сматрати незаконитим када је пословна тајна прибављена независним открићем или стварањем, или посматрањем, проучавањем, растављањем или тестирањем производа или предмета који је доступан јавности. Такође, неће се сматрати незаконитим прибављање пословне тајне откривање пословне тајне од стране новинара у циљу обавештавања јавности о питањима која су од јавног значаја, као ни откривање пословне тајне од стране радника њиховим представницима у оквиру законитог вршења функције представника, под условом да је откривање пословне тајне било неопходно за законито вршење функције представника.

Има основа да се очекује и позитиван учинак новог закона на повећање инвестиција, међутим имајући у виду да на инвестициону климу утиче много фактора, тешко је да се измери колики би био утицај новог закона о пословној тајни на повећање инвестиција.

Кључна питања за идентификовање опција јавних политика

1) Које релевантне опције за остварење циља су узете у разматрање? Да ли је разматрана „статус quo“ опција?

Разматрана је „статус quo“ опција, али имајући у виду да важећи Закон о пословној тајни није усклађен са законодавством ЕУ у овој области - са Директивом 2016/943 ЕУ, ова опција није могла да буде прихваћена.

Разматрана је и опција измена и допуна важећег Закона о пословној тајни, али ни ова опција није могла да буде прихваћена из разлога што су промене изискивале измену већег броја чланова важећег закона од дозвољене једне половине, која је прописана чланом 47. Јединствених методолошких правила за израду прописа.

2) Да ли су, поред регулаторних мера, идентификоване и друге опције за постизање жељене промене и анализирани њихови потенцијални ефекти?

Жељене промене се могу постићи само регулаторним мерама, законом.

3) Да ли су, поред рестриктивних мера испитане и подстицајне мере за постизање посебног циља?

Адекватна заштита ималаца пословних тајни од неовлашћеног прибављања, коришћења и откривања пословних тајни се не може постићи подстицајним мерама.

4) Да ли су у оквиру разматраних опција идентификоване институционално управљачко организационе мере које је неопходно спровести да би се постигли посебни циљеви?

Мере грађанско-правне заштите ималаца пословне тајне спроводе судови који имају капацитет да остваре адекватну заштиту.

5) Да ли се промена може постићи кроз провођење информативно-едукативних мера?

Адекватна заштита ималаца пословних тајни од неовлашћеног прибављања, коришћења и откривања пословних тајни се не може постићи информативно-едукативним мерама без увођења санкција за лица која врше наведене радње.

Кључна питања за анализу финансијских ефеката

1) Какве ће ефекте доношење новог Закона о пословној тајни имати на јавне приходе и расходе у средњем и дугом року?

Доношење новог Закона о пословној тајни неће утицати на јавне приходе и расходе.

2) Да ли је финансијске ресурсе за спровођење изабране опције потребно обезбедити у буџету, или из других извора финансирања и којих?

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије, односно буџету аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе. Трошкове заштите пословне тајне сноси ималац пословне тајне.

3) Како ће спровођење новог Закона о пословној тајни утицати на међународне финансијске обавезе?

Спровођење новог Закона о пословној тајни нема утицаја на међународне финансијске обавезе Републике Србије.

Кључна питања за анализу економских ефеката

1) Које трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати привреди, појединој грани, односно одређеној категорији привредних субјеката?

Примена новог Закона о пословној тајни ће се позитивно одразити на материјална средства привредних и других субјеката која су уложена у стицање, развој и примену знања и искуства и других информација које чине пословну тајну. Уколико дође до повреде пословне тајне, мерама

грађанскоправне заштите биће надокнађена штета држаоцима пословне тајне, а нелојално поступање биће обустављено.

2) Да ли изабране опције утичу на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту (укључујући и ефекте на конкурентност цена) и на који начин?

Улагање привредних субјеката и научно-истраживачких институција у прибављање, развој и примену знања и искуства (интелектуалног капитала) одређујући је фактор њихове конкурентности и успешности на тржишту. Привредни субјекти, независно од њихове величине придају пословним тајнама једнаку вредност као и патентима и осталим правима интелектуалне својине. Они користе тајност као алат пословне конкурентности и управљања иновацијама. Незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне угрожава се способност законитог држаоца пословне тајне да од знања и искуства, као и информација које чува као пословну тајну, оствари добит. Без ефикасних мера заштите пословне тајне нема ни мера за заштиту конкурентности.

Имајући у виду да решења предвиђена предложеним законом имају за циљ да заштиту знања и искуства и других информација које чине пословну тајну уреде на ефикаснији начин, очекује се да ће привредни субјекти (домаћи и страни) бити мотивисани за улагање у истраживање и развој на територији Републике Србије, а што ће имати директан утицај на стимулисање тржишне конкуренције.

3) Да ли изабране опције утичу на услове конкуренције и на који начин?

Нове мере грађанскоправне заштите које предвиђа Предлог закона о пословној тајни допринеће санкционисању и одвраћању нелојалних привредних субјеката од предузимања незаконитих радњи чиме ће се позитивно утицати на услове тржишне конкуренције. Ове мере ће допринети смањењу нелојалне конкуренције која се огледа у неовлашћеном присвајању пословних тајни конкурената.

Тужбени захтеви због повреде пословне тајне који се односе на спречавање промета робе у важећем Закону о пословној тајни (члан 11. став 1. тачка 2), дефинисани су на начин да се повлачење робе из промета, измена или уништавање робе може тражити само ако таква роба садржи информације које представљају пословну тајну. Прописивањем да држалац пословне тајне може тужбом захтевати повлачење и уништење робе којом је извршена повреда, без услова да сама роба садржи информације које представљају пословну тајну утицаће да се смањи количина нелегалне робе у промету, чиме се постиже смањење нелојалне конкуренције на тржишту.

За разлику од важећег закона тужбени захтеви предвиђени новим законом обухватају и случајеве када постоји озбиљна претња да ће доћи до повреде пословне тајне. У таквом случају ималац пословне тајне може захтевати престанак неовлашћеног предузимања радње којом је неко лице починило озбиљну претњу да ће незаконито прибавити, користити или открити пословну тајну. На овај начин ће се такође допринети смањењу нелојалне конкуренције на тржишту.

4) Да ли изабрана опција утиче на трансфер технологије и/или примену техничко-технолошких, организационих и пословних иновација и на који начин?

Решења предвиђена новим законом утичу позитивно на трансфер технологије и примену техничко-технолошких и пословних иновација. Ово стога што пословни субјекти по правилу трансферишу само ону технологију која је

заштићена правима индустријске својине или ону која се чува као поверљиво знање и искуство, а чије је незаконито откривање санкционисано ефикасним мерама грађанскоправне заштите. Мере грађанскоправне заштите које предвиђа Предлог закона о пословној тајни су усклађене са мерама које прописује ЕУ и доприносе правној заштити техничко-технолошких, организационих и пословних иновација које се чувају као пословна тајна.

5) Да ли изабрана опција утиче на друштвено богатство и његову расподелу и на који начин?

Тиме што решења предвиђена новим законом утичу позитивно на трансфер технологије и примену техничко-технолошких и пословних иновација, на начин на који је указано у претходном одељку, она позитивно утичу и на стварање друштвеног богатства. Решења предвиђена новим законом доприносе спречавању нелојалне конкуренције, па стога утичу позитивно на расподелу друштвеног богатства.

6) Какве ће ефекте изабрана опција имати на квалитет и статус радне снаге (права, обавезе и одговорности), као и права, обавезе и одговорности послодаваца?

Предложена решења неће утицати на стечена права, обавезе и одговорности радника. Права радника на информисање, консултовање са послодавцем и изражавање ставова о битним питањима у области рада су основна права радника која су прописана Законом о раду („Сл. гласник РС“, бр. бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013, 75/2014, 13/2017 – одлука УС, 113/2017 и 95/2018). Могуће је да у току остваривања ових права дође до прибављања пословне тајне, а такво прибављање се неће сматрати незаконитим у складу са одредбама Предлога закона, јер је настало при вршењу законом гарантованих права радника.

Такође, неће се сматрати незаконитим ни откривање пословне тајне од стране радника њиховим представницима у оквиру законитог вршења функције представника, под условом да је откривање пословне тајне било неопходно за законито вршење функције представника. Синдикални представник може бити одређен да заступа запосленог у радном спору са послодавцем пред арбитром или судом. Уколико је за обављање заступања неопходно да представник синдиката буде упознат са пословном тајном, као и да открије пословну тајну, такво прибављање и откривање пословне тајне се неће сматрати незаконитим.

Кључна питања за анализу ефеката на друштво

1) Колике трошкове и користи ће изабрана опција проузроковати грађанима?

Предложена решења неће проузроковати трошкове грађанима, а имајући у виду да се мерама предложеним Предлогом закона утиче позитивно на нелојалну конкуренцију она ће позитивно утицати на привредне субјекте, а самим тим и на грађане.

2) Да ли би и на који начин изабрана опција утицала на тржиште рада и запошљавања, као и на услове за рад?

Имајући у виду да решења предвиђена предложеним законом имају за циљ да заштиту знања и искуства и других информација које чине пословну тајну уреде на ефикаснији начин, очекује се да ће привредни субјекти (домаћи и страни) бити мотивисани за улагање у истраживање и развој на територији Републике Србије, што би се позитивно одразило на тржиште рада и запошљавања.

Анализа ефеката на животну средину

Предложена решења немају утицаја на животну средину.

Анализа управљачких ефеката

1) Да ли се изабраном опцијом уводе организационе, управљачке или институционалне промене.

Изабраном опцијом се не уводи ни једна од наведених промена.

2) Да ли је изабрана опција у сагласности са важећим прописима, међународним споразумима и усвојеним документима јавних политика?

Национални програм за усвајање правних тековина Европске уније предвиђа усклађивање Закона о заштити пословне тајне са Директивом 2016/943 ЕУ – утврђивање предлога овог закона од стране Владе предвиђено је за први квартал 2019. године.

Главни циљ Стратегије развоја интелектуалне својине за период од 2018. до 2022. године је хармонизација националног законодавства у области интелектуалне својине са правним тековинама Европске уније. Једна од мера предвиђених Стратегијом за постизање наведеног циља је доношење Закона о заштити пословне тајне.

3) Да ли изабрана опција утиче на владавину права и безбедност?

Доношење новог Закона о заштити пословне тајне позитивно утиче на владавину права. Основни и најважнији позитиван ефекат овог закона је заштита пословне тајне од нелојалне конкуренције, што за собом даље повлачи већу правну сигурност свих актера у најразличитијим пословним, привредним, научним и др. делатностима.

4) Да ли изабрана опција утиче на одговорност и транспарентност рада јавне управе?

Решења из Предлога закона о заштити пословне тајне немају утицаја на одговорност и транспарентност рада јавне управе.

5) Које додатне мере треба спровести и колико времена ће бити потребно да се спроведе изабрана опција и обезбеди њено касније доследно спровођење, односно њена одрживост?

Решења из Предлога закона о заштити пословне тајне не изискују доношење подзаконских аката и моћи ће да се примене од дана ступања закона на снагу.

Анализа ризика

1) Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђена подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група? Да ли је спровођење изабране опције приоритет за доносиоце одлука у наредном периоду?

Према трећој ревизији Националног програма за усвајање правних тековина Европске уније и Стратегији развоја интелектуалне својине за период од 2018. до 2022. године, усклађивање Закона о заштити пословне тајне са Директивом 2016/943 ЕУ и утврђивање Предлога закона о заштити пословне тајне од стране Владе предвиђено је за други квартал 2021. године.

2) Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције?

Спровођење решења из Предлога закона не изискује финансијска средства.

3) Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?
Није уочен ни један ризик за спровођење изабране опције.

ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

**1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа -
Влада**

Обрађивач - Министарство привреде

2. Назив прописа

Предлог закона о заштити пословне тајне
(The Draft Law on the Protection of Trade Secret)

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа
Република Србија се чланом 75. Споразума о стабилизацији и придруживању обавезала да ће своје законодавство из области интелектуалне својине ускладити са правним тековинама Европске уније.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
Рок за усклађивање законодавства је пет година од дана ступања Споразума на снагу.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
Предлогом закона о заштити пословне тајне ће бити у потпуности испуњена обавеза из члана 75. Споразума која се састоји у усклађивању прописа из области интелектуалне својине који се односе на заштиту пословне тајне са правним тековинама Европске уније.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.
Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније (трећа ревизија) планирано је потпуно усклађивање Закона о заштити пословне тајне са Директивом 2016/943 Европског парламента и Савета ЕУ од 8. јуна 2016. године о заштити неоткривеног знања и искуства и пословних информација (пословних тајни) од њиховог незаконитог прибављања, коришћења и откривања.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

Директива 2016/943 Европског парламента и Савета ЕУ од 8. јуна 2016. године о заштити неоткривеног знања и искуства и пословних информација (пословних тајни) од њиховог незаконитог прибављања, коришћења и откривања. Предлог закона о заштити пословне тајне је у потпуности усклађен са наведеном директивом.

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Директива 2016/943 ЕУ је преведена на српски језик.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Предлог закона о заштити пословне тајне преведен је на енглески језик.

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

У изради Предлога закона о заштити пословне тајне обављене су консултације са стручњацима Европске комисије.

Предлог закона о заштити пословне тајне упућен је Европској комисији на мишљење 2. децембра 2019. године и Европска комисија је 16. марта 2020. године доставила своје коментаре у вези са појединим члановима Предлога. Урађена је нова верзија Предлога закона у складу са коментарима Европске комисије на коју је Европска комисија доставила позитивно мишљење 17. јула 2020. године.

1. Назив прописа Европске уније : Directive (EU) 2016/943 of the European Parliament and of the Council of 8 June 2016 on the protection of undisclosed know-how and business information (trade secrets) against their unlawful acquisition, use and disclosure Директива (ЕУ) 2016/943 Европског парламента и Савета од 8. јуна 2016. године о заштити неоткривених знања и искуства и пословних информација (пословних тајни) од незаконитог стицања, коришћења и откривања	2. „CELEX” ознака ЕУ прописа 32016L0943
3. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа: Влада Обрађивач: Министарство привреде	4. Датум израде табеле: 21.04.2021.
5. Назив (нацрта, предлога) прописа чије одредбе су предмет анализе усклађености са прописом Европске уније: Предлог закона о заштити пословне тајне	6. Бројчане ознаке (шифре) планираних прописа из базе НПАА:
7. Усклађеност одредби прописа са одредбама прописа ЕУ:	

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Одредба прописа ЕУ	Садржина одредбе	Одредбе прописа Р. Србије	Садржина одредбе	Усклађеност	Разлози за делимичну усклађеност, неусклађеност или непреносивост	Напомена о усклађености
1.1.	1. Овом директивом утврђују се правила заштите од незаконитог стицања, коришћења и откривања пословних тајни. Државе чланице могу, у складу са одредбама УФЕУ, предвидети ширу заштиту од незаконитог стицања, коришћења или откривања пословних тајни од оне коју захтева ова директива, под условом да је обезбеђено поштовање чл. 3, 5. и 6, члана 7. став 1, члана 8, члана	1.	Овим законом уређује се правна заштита пословне тајне од незаконитог прибављања, коришћења и откривања.	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	9. став 1. подстав 2, члана 9. ст. 3. и 4, члана 10. став 2, чл. 11. и 13. и члана 15. став 3.					
1.2.а	2. Ова директива не утиче на: а) остваривање права на слободу изражавања и информисања како је утврђено у Повељи, укључујући поштовање слободе и плурализма медија;			НП		
1.2.б	б) примену правила Уније или националних правила која имаоцима пословних тајни налажу да, из разлога од јавног интереса, откривају информације, укључујући пословне тајне, јавности или административним или правосудним органима ради вршења дужности тих органа			НП		
1.2.в	в) примену правила Уније или националних правила која институцијама и телима Уније или националним органима власти налажу или дозвољавају да откривају информације које су им доставили привредни субјекти, а које те институције, тела или органи чувају поштујући обавезе и овлашћења утврђене у праву Уније или у националном праву и у складу са њима;			НП		
1.2.г	г) самосталност социјалних партнера и њихово право да закључују колективне уговоре, у складу са правом Уније и националним прописима и праксом.			НП		
1.3.а	3. Ништа у овој директиви не треба тумачити као основ за ограничење мобилности запослених. Нарочито, у погледу остваривања такве мобилности, ова директива не пружа никакав основ да			НП		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	се: а) запосленима ограничи коришћење информација које не представљају пословну тајну како је дефинисана у члану 2. тачка 1;					
1.3б	б) запосленима ограничи коришћење искуства и вештина поштено стечених током њиховог редовног рада;			НП		
1.3в	в) наметну било каква додатна ограничења запосленима у уговорима о раду осим ограничења наметнутих у складу са правом Уније или националним правом.			НП		
2.1.1)а	За сврхе ове директиве примењују се следеће дефиниције: 1. „пословна тајна” – информације које испуњавају све следеће захтеве: а) представљају тајну у смислу да нису, у целини или у својој прецизној структури и скупу својих делова, општепознате или лако доступне лицима из кругова који се обично баве датом врстом информација;	2.1 2.1.1 2.1.1.1	Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење: 1) пословном тајном сматрају се информације које испуњавају следеће услове: (1) представљају тајну јер нису у целини, или у погледу структуре и скупа њихових саставних делова опште познате или лако доступне лицима која у оквиру својих активности уобичајено долазе у контакт са таквом врстом информација;	ПУ		
2.1.1)б	б) имају комерцијалну вредност зато што су тајне;	2.1.1.2	(2) имају комерцијалну вредност јер представљају тајну;	ПУ		
2.1.1)в	в) лице под чијом су законитом контролом те информације предузело је у датим околностима разумне кораке да би сачувало њихову тајност;	2.1.1.3	(3) лице које их законито контролише је у датим околностима предузело разумне мере како би сачувало	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			њихову тајност;			
2.1.2)	2) „ималац пословне тајне” – било које физичко или правно лице које законито контролише пословну тајну;	2.1.2	2) држалац пословне тајне је физичко или правно лице под чијом је законитом контролом пословна тајна;	ПУ		
2.1.3)	3) „учинилац повреде права” – било које физичко или правно лице које је незаконито стекло, користило или открило пословну тајну;	2.1.3	3) лице које је повредило пословну тајну је физичко или правно лице које је незаконито прибавило, користило или открило пословну тајну;	ПУ		
2.1.4)	4) „роба којом се повређује право” – роба чији дизајн, карактеристике, функционисање, производни процес или пласирање на тржиште остварују знатну корист од незаконито стечених, коришћених или откривених пословних тајни.	2.1.5	5) роба којом је извршена повреда је роба чији су дизајн, карактеристике, начин функционисања, поступак производње или начин стављања у промет у значајној мери остварени захваљујући пословној тајни која је незаконито прибављена, коришћена или откривена.	ПУ		
3.1.a	1. Стицање пословне тајне сматра се законитим када је пословна тајна прибављена на један од следећих начина: а) независним открићем или стварањем;	3.1. 3.1.1	Прибављање пословне тајне сматра се законитим ако је пословна тајна прибављена на један од следећих начина: 1) независним открићем или стварањем;	ПУ		
3.1.б	б) посматрањем, проучавањем, демонтажом или испитивањем производа или предмета који је учињен доступним јавности односно или се налази у законитом је поседу стицаоца информације који је ослобођен од било	3.1.2	2) посматрањем, проучавањем, растављањем или тестирањем производа или предмета који је учињен доступним јавности или који је законито у државини прибавиоца информације (обрнути	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	какве правно важеће обавезе да ограничи стицање пословне тајне;		инжењеринг) који није везан правно важећом обавезом да ограничи прибављање пословне тајне или који није везан правно важећом обавезом забране вршења обрнутог инжењеринга;			
3.1.в	в) остваривањем права радника или представника радника на информисање и консултовање у складу са правом Уније и националним прописима и праксом;	3.1.3	3) остваривањем права запослених или представника запослених на информисање и консултовање у складу са посебним прописима;	ПУ		
3.1.г	г) сваком другом праксом која је, у датим околностима, у складу са добрим пословним обичајима.	3.1.4	4) другом радњом која је у околностима конкретног случаја у складу са добрим пословним обичајима.	ПУ		
3.2.	2. Стицање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се законитим у мери у којој такво стицање, коришћење или откривање захтева или дозвољава право Уније или национално право.	3.2.	Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се законитим у мери у којој је захтевано или допуштено посебним прописима.	ПУ		
4.1.	1. Државе чланице старају се о томе да имаоци пословних тајни имају право да поднесу захтев за примену мера, поступака и правних средстава предвиђених у овој директиви како би спречили или отклонили штету због незаконитог стицања, коришћења или откривања њихових пословних тајни.	5.1. 5.1.1 5.1.2 5.1.3	У случају повреде пословне тајне држалац пословне тајне може тужбом захтевати: 1) утврђивање повреде; 2) престанак повреде, или у зависности од случаја, забрану коришћења или откривања пословне тајне; 3) забрану производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
		5.1.4	<p>робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;</p> <p>4) одређивање одговарајућих мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно ако је то оправдано, њено повлачење с тржишта, под условом да се повлачењем робе не угрожава заштита пословне тајне на коју се тужба односи;</p>			
		5.1.5	<p>5) уништење у целини или делимично докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената који садрже пословну тајну или који сами представља пословну тајну или ако је примерено, предају тих докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената у целини или делимично тужиоцу.</p>			
		5.2.	<p>Против лица чије неовлашћено предузимање неке радње представља непосредну претњу да ће незаконито прибавити, користити или открити пословну тајну, држалац пословне тајне може тужбом захтевати престанак предузимања те радње и забрану незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне.</p>			

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
4.2.а	2. Стицање пословне тајне без пристанка имаоца пословне тајне сматра се незаконитим кад год се врши путем: а) неовлашћеног приступа, присвајања или копирања докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских датотека, који су под законитом контролом имаоца пословне тајне, а садрже пословну тајну или се пословна тајна из њих може извести,;	4.1. 4.1.1	Прибављање пословне тајне без сагласности држаоца пословне тајне сматра се незаконитим ако је учињено на следећи начин: 1) неовлашћеним приступом, присвајањем или умножавањем докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских датотека који су под законитом контролом држаоца пословне тајне, а садрже пословну тајну, или се пословна тајна из њих може извести, или	ПУ		
4.2.б	б) неког другог поступања за које се, у датим околностима, сматра да је у супротности са добрим пословним обичајима.	4.1.2	2) другим поступањем за које се, у датим околностима, сматра да је у супротности са добрим пословним обичајима.	ПУ		
4.3.а	3. Коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим кад год га, без пристанка имаоца пословне тајне, врши лице за које се установи да испуњава неки од следећих услова: а) да је пословну тајну стекло незаконито;	4.2. 4.2.1	Коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим ако га без сагласности држаоца пословне тајне врши лице за које се установи да је: 1) пословну тајну прибавило незаконито;	ПУ		
4.3.б	б) да је повредило обавезу из споразума о поверљивости или неку другу обавезу да не открива пословну тајну;	4.2.2	2) прекршило споразум о поверљивости или другу обавезу која се односи на забрану откривања пословне тајне;	ПУ		
4.3.в	в) је повредило уговорне или неку другу обавезу да ограничи коришћење пословне тајне.	4.2.3	3) прекршило уговорну или другу обавезу којом се ограничава коришћење пословне тајне.	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
4.4.	4. Стицање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим и када је лице, у време стицања, коришћења или откривања, знало или је, у датим околностима, морало да зна да је пословна тајна непосредно или посредно прибављена од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило у смислу става 3.	4.3.	Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим и ако је лице у тренутку прибављања, коришћења или откривања знало, или је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна прибављена директно или индиректно од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило у смислу става 2. овог члана.	ПУ		
4.5.	5. Незаконитим коришћењем пословне тајне сматрају се и производња, нуђење или стављање на тржиште робе којом се повређује право, односно увоз, извоз или складиштење робе којом се повређује право у те сврхе, ако је лице које је вршило такве активности знало или, у датим околностима морало знати да је пословна тајна коришћена незаконито у смислу става 3.	4.4.	Незаконитим коришћењем пословне тајне сматра се и производња, нуђење или стављање у промет робе којом је извршена повреда, односно увоз, извоз или складиштење робе којом се врши повреда у сврхе производње, нуђења или стављања робе у промет, ако је лице које је обављало наведене активности знало, или је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна коришћена незаконито у смислу става 2. овог члана.	ПУ		
5.1.a	Државе чланице старају се о томе да захтев за примену мера, поступака и правних средстава предвиђених у овој директиви буде одбачен ако је наводно стицање, коришћење или откривање пословне тајне извршено у неком од следећих случајева: а) за остваривање права на слободу изражавања и информисања како је утврђено у Повељи, укључујући поштовање слободе и плурализма медија;	17.1. 17.1.1.	Одредбе овог закона о мерама, правним средствима и поступцима не примењују се у следећим случајевима: 1) ради остваривања права на слободу изражавања и обавештеност, у складу с Уставом Републике Србије, Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и пресудама Европског суда за људска права, Повељом Европске уније о	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			основним правима, законом којим се уређује право на приступ информацијама од јавног значаја, као и законом којим се уређују јавно информисање и медији, а у складу са слободом и разноврсности медија;			
5.1.б	б) за откривање повреде дужности, престапа или незаконите активности, под условом да је противна странка деловала у сврху заштите општег јавног интереса;	17.1.2.	2) ради откривања кажњивих дела и других незаконитих радњи, под условом да је лице које је прибавило, користило или открило пословну тајну деловало у сврху заштите јавног интереса;	ПУ		
5.1.в	в) откривање од стране радника њиховим представницима у оквиру законитог вршења функција ових представника у складу са правом Уније или националним правом, под условом да је такво откривање било неопходно за то вршење функција;	17.1.3.	3) ради откривања пословне тајне од стране запослених њиховим представницима у оквиру законитог вршења функције представника, у складу с посебним прописима, под условом да је откривање пословне тајне било неопходно за законито вршење функције представника;	ПУ		
5.1.г	г) у сврху заштите легитимног интереса признатог правом Уније или националним правом.	17.1.4. 17.1.5.	4) у циљу заштите права признатих посебним законом, или 5) у вези са пружањем правне помоћи адвоката у складу са прописима којима се уређује положај адвокатуре.	ПУ		
6.1.	1. Државе чланице предвиђају мере, поступке и правна средства неопходна да би се обезбедила доступност грађанскоправне заштите од незаконитог стицања, коришћења и откривања пословних тајни.	5.1. 5.1.1.	У случају повреде пословне тајне држалац пословне тајне може тужбом захтевати: 1) утврђивање повреде; 2) престанак повреде, или у			

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
		5.1.2. 5.1.3. 5.1.4. 5.1.5. 5.2.	<p>зависности од случаја, забрану коришћења или откривања пословне тајне;</p> <p>3) забрану производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;</p> <p>4) одређивање одговарајућих мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно, ако је то оправдано, њено поблачење с тржишта, под условом да се повлачењем робе не угрожава заштита пословне тајне на коју се тужба односи;</p> <p>5) уништење у целини или делимично документа, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената који садрже пословну тајну или који сами представљају пословну тајну, или ако је примерено предају тих докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената у целини или делимично тужиоцу.</p> <p>Против лица чије неовлашћено предузимање одређене радње представља непосредну претњу да ће незаконито прибавити, користити или открити пословну тајну, држалац пословне тајне може тужбом захтевати престанак</p>			

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
		5.3. 5.4. 5.5. 5.6.	<p>предузимања те радње и забрану незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне.</p> <p>Тужбени захтеви из ст. 1. и 2. овог члана могу да се поднесу и против посредника који пружа услуге које треће лице користи у радњама којима незаконито прибавља, користи или открива пословну тајну, односно чије предузимање представља непосредну претњу за незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне.</p> <p>Када тужилац тражи да се са тржишта повуче роба којом је извршена повреда, он може да захтева да се роба преда држаоцу пословне тајне или добротворним организацијама.</p> <p>Мере из става 1. тач. 4) и 5) овог члана обављају се о трошку лица које је повредило пословну тајну, осим ако суд одреди другачије.</p> <p>Осим држаоца пословне тајне, тужбу из ст. 1. и 2. овог члана може поднети и стицалац лиценце ако је за то овлашћен на основу уговора или закона.</p>			
6.2.a	2. Мере, поступци и правна средства из става 1: а) морају бити правични и поштени;	18.1.	На питања која се односе на поступак по тужби због повреде пословне тајне, предлогу за одређивање привремене мере и предлогу за одређивање обезбеђења доказа сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.	ПУ	Чл. 2. ст. 1. Закона о парничном поступку - Странке имају право на закониту, једнаку и правичну заштиту својих права.	

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
6.2.б 6.2.в	б) не смеју бити непотребно компликовани или скупи односно подразумевати неразумне рокове или неоправдана одлагања; и в) морају бити делотворни и одвраћајући.	18.1.	На питања која се односе на поступак по тужби због повреде пословне тајне, предлогу за одређивање привремене мере и предлогу за одређивање обезбеђења доказа сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.	ПУ	Члан 10. Закона о парничном поступку - Странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року. Суд је дужан да поступак спроведе без одуговлачења, у складу са претходно одређеним временским оквиром за предузимање парничних радњи (у даљем тексту: временски оквир) и са што мање трошкова. Непоступање судије у временском оквиру је основ за покретање дисциплинског поступка у складу са одредбама Закона о судијама.	
7.1.а 7.1.б.	1. Мере, поступци и правна средства предвиђени у овој директиви примењују се на начин: а) који је пропорционалан; б) којим се избегава стварање препрека законитој трговини на унутрашњем тржишту; и	18.1.	На питања која се односе на поступак по тужби, предлогу за одређивање привремене мереи предлогу за обезбеђење доказа сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.	ПУ	Чл. 2. ст. 1. Закона о парничном поступку - Странке имају право на закониту, једнаку и правичну заштиту својих права.	
7.1.в	в) којим се предвиђају заштитне мере против њихове злоупотребе.	18.1.	На питања која се односе на поступак по тужби, предлогу за одређивање привремене мере и предлогу за одређивање обезбеђења доказа сходно се	ПУ	Члан 9. Закона о парничном поступку – Странке су дужне да савесно користе права која су им призната овим	

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.		законом. Суд је дужан да спречи и казни сваку злоупотребу права коју имају странке у поступку.	
7.2.	2. Државе чланице старају се о томе да надлежни правосудни органи могу, на захтев противне странке, применити одговарајуће мере како је предвиђено у националном праву, ако је захтев у вези са незаконитим стицањем, коришћењем или откривањем пословне тајне очигледно неоснован, а установи се да је подносилац захтева судски поступак покренуо злоупотребом или у лошој намери. Такве мере, по потреби, могу укључивати досуђивање накнаде штете противној странци, изрицање санкција подносиоцу захтева или налагање ширења информација у вези са одлуком како је наведено у члану 15. Државе чланице могу предвидети да мере из подстава 1. буду предмет посебног судског поступка.	11.4. 14.5.	Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинута у складу са ст. 2. и 3. овог члана или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером. Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинута, или ако суд утврди да повреда права није учињена, или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, странка против које је одређено обезбеђење доказа има право на накнаду штете која јој је нанета обезбеђењем доказа.	ПУ		
8.1.	1. Државе чланице, у складу са овим чланом, утврђују правила о роковима застарелости који се примењују на материјалноправне захтеве и захтеве за примену мера, поступака и правних средстава предвиђених у овој директиви. Правилима из подстава 1. одређује се када рок застарелости почиње да тече, трајање рока застарелости и околности под којима се рок застарелости прекида или под	6.1. 6.2.	Тужба због повреде пословне тајне може се поднети у року од годину дана од дана када је тужилац сазнао за повреду и лице за које се сумња да је повредило пословну тајну, а најкасније у року од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде ако се повреда врши континуирано. Поступак по тужби из става 1. је хитан.	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
8.2.	којима настаје застој рока застарелости. 2. Трајање рока застарелости не прелази шест година.					
9.1.	1. Државе чланице старају се о томе да се странкама, њиховим адвокатима или другим заступницима, судским службеницима, сведоцима, вештацима и свим другим лицима која учествују у судском поступку у вези са незаконитим стицањем, коришћењем или откривањем пословне тајне или која имају приступ документима који су саставни део тог судског поступка, не дозволи да користе нити да откривају неку пословну тајну или наводну пословну тајну коју су надлежни правосудни органи, као одговор на прописно образложен захтев заинтересоване стране, утврдили као поверљиву и са којом су упознати као резултат таквог учешћа или приступа. У том погледу, државе чланице такође могу дозволити надлежним правосудним органима да делују на сопствену иницијативу.	19.1.	Странке, њихови адвокати или други заступници, судски службеници, сведоци, вештаци и друга лица која учествују у судском поступку због незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне или која имају приступ документима који су саставни део судског поступка не смеју користити или открити пословну тајну или информацију која може да представља пословну тајну коју је суд, на образложен захтев заинтересоване странке, утврдио као поверљиву и за коју су та лица сазнала због учествовања у судском поступку.	ПУ		
9.1. 9.1.a	Обавеза из подстава 1. остаје на снази и након окончања судског поступка. Међутим, таква обавеза престаје у било којој од следећих околности: а) ако се, правоснажном одлуком, установи да наводна пословна тајна не испуњава захтеве утврђене у члану 2. тачка 1; или	19.2. 19.3.1.	Лица из става 1. овог члана су дужна да чувају пословну тајну и након окончања судског поступка. Обавеза из става 2. овог члана престаје: 1) ако се правоснажном одлуком суда утврди да информација која може да представља пословну тајну не испуњава услове утврђене у члану 2. став 1. тачка 1). овог закона	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			или			
9.1.6	б) ако с временом дате информације постану општепознате или лако доступне лицима из кругова који се обично баве датом врстом информација.	19.3.2.	2) ако информације које чине пословну тајну током времена постану опште познате или лако доступне лицима која се уобичајено баве том врстом информација.	ПУ		
9.2.	Државе чланице се такође старају о томе да надлежни правосудни органи могу, на прописно образложен захтев странке, предузети посебне мере неопходне за очување поверљивости неке пословне тајне или наводне пословне тајне која се користи или на коју се упућује током судског поступка у вези са незаконитим стицањем, коришћењем или откривањем пословне тајне. Државе чланице такође могу дозволити надлежним правосудним органима да предузимају такве мере на сопствену иницијативу.	19.4.	Суд на образложен захтев странке може да одреди посебне мере за очување тајности пословне тајне или информације која може да представља пословну тајну која се користи или на коју се упућује у току судског поступка који се односи на незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне.	ПУ		
9.2.a	Мере из подстава 1. укључују бар могућност: а) ограничавања приступа неком документу који садржи пословне тајне или наводне пословне тајне, а који поднесу странке или трећа лица, у целини или делимично, на ограничен број лица;	19.5.1. 19.5.2.	Мере из става 4. овог члана су: 1) искључење јавности из целог судског поступка или дела поступка; 2) ограничење броја лица која имају, у целини или делимично, приступ документима које су поднеле странке у поступку или трећа лица, а који садрже пословну тајну или информацију која може да представља пословну тајну. Суд ће упозорити лица којима је дозволио приступ документима на обавезу чувања	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			тајности података из става 1. овог члана;			
9.2.б	б) ограничавања приступа рочиштима, када пословне тајне или наводне пословне тајне могу бити откривене, као и приступа одговарајућем записнику или транскрипту са тих рочишта на ограничен број лица;	19.5.3.	3) ограничење броја лица која присуствују рочиштима на којима би се пословна тајна или информација која може да представља пословну тајну могла бити откривена, као и ограничење приступа записнику са тих рочишта;	ПУ		
9.2.в	в) стављања на располагање верзије неке судске одлуке која није поверљива, из које су уклоњени или у којој су редиговани делови који садрже пословне тајне, било ком лицу осим оних која спадају у ограничен број лица из тач. а) и б).	19.5.4.	4) забрана да се судска одлука у којој одломци који садрже пословну тајну нису уклоњени или учињени нечитљивим учини доступном лицима, која нису лица из тач. 2) и 3) овог става.	ПУ		
9.2.г	Број лица из подстава 2. тач. а) и б) не сме бити већи него што је неопходно како би се обезбедило поштовање права странака у судском поступку на делотворно правно средство и правично суђење и укључује најмање једно физичко лице за сваку странку и адвокате или друге заступнике тих странака у судском поступку.	19.6.	Број лица из става 5. тач. 2) и 3) овог члана не сме бити већи од броја који је потребан да би се обезбедило право странке на стручну помоћ и на правично суђење.	ПУ		
9.3.	Приликом одлучивања о мерама из става 2. и процене њихове пропорционалности, надлежни правосудни органи узимају у обзир потребу да се обезбеди право на делотворно правно средство и правично суђење, легитимне интересе странака и, по потреби, трећих лица, као и сву могућу штету коју би одобравање или одбацивање таквих мера могло нанети некој од странака и, по потреби, трећим лицима.	19.7.	Приликом одлучивања о мерама из става 5. овог члана и процене њихове оправданости, суд узима у обзир потребу да се обезбеди право странака на стручну помоћ и на правично суђење, оправдане интересе странака и трећих лица, с обзиром на околности случаја, као и вероватноћу настанка штете за једну од странака или за трећа лица, која би могла настати због одређивања или	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			неодређивања тих мера.			
9.4.	Обрада података о личности у складу са чл. 1, 2. или 3. врши се у складу са Директивом 95/46/ЕЗ.	19.8.	Обрада личних података на основу мера за очување тајности из овог члана спроводи се у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности.	ПУ		
10.1.a	1. Државе чланице старају се о томе да надлежни правосудни органи, на захтев имаоца пословне тајне, могу против наводног учиниоца повреде права наложити неку од следећих привремених мера и мера предострожности: а) привремени престанак или, у зависности од случаја, привремена забрана коришћења или откривања пословне тајне;	10.1.1.	На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да пословна тајна постоји, да је он држалац пословне тајне и да је дошло или да ће доћи до незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, суд може одредити привремену меру: 1) престанка или забране коришћења или откривања пословне тајне;	ПУ		
10.1.б	б) забрана производње, нуђења, стављања на тржиште или коришћења робе којом се повређује право односно увоза, извоза или складиштења у те сврхе робе којом се повређује право ;	10.1.2.	2) забране производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;	ПУ		
10.1.в	в) заплена или предаја робе за коју се сумња да се њоме повређује право, укључујући увезену робу, да би се спречио њен улазак на тржиште или промет на тржишту.	10.1.3.	3) одузимања робе за коју се сумња да је њоме извршена повреда, укључујући и увезену робу, како би се спречило њено стављање у промет и њен промет.	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
10.2.	2. Државе чланице се старају о томе да правосудни органи могу, као алтернативу мерама из става 1, условити наставак наведеног незаконитог коришћења пословне тајне полагањем гаранција у сврху обезбеђења накнаде имаоцу пословне тајне. Откивање пословне тајне у замену за полагање гаранција није дозвољено.	10.2.	Уместо одређивања мера из става 1. овог члана, суд може да дозволи лицу за које се сумња да је повредило пословну тајну да настави да користи пословну тајну под условом да положи јемство ради осигурања накнаде штете држаоцу пословне тајне. Полагањем јемства не остварује се право на откривање пословне тајне.	ПУ		
11.1.a 11.1.б 11.1.в	1. Државе чланице старају се о томе да надлежни правосудни органи, у погледу мера из члана 10, имају овлашћења да захтевају од подносиоца захтева да пружи доказе који се разумно могу сматрати доступним како би се са довољним степеном сигурности уверили: а) да пословна тајна постоји; б) да је подносилац захтева ималац пословне тајне; и в) да је пословна тајна стечена незаконито, да се незаконито користи или открива односно да незаконито стицање, коришћење или откривање пословне тајне непосредно предстоји.	18.1.	На питања која се односе на поступак по тужби због повреде пословне тајне, предлогу за одређивање привремене мере и предлогу за одређивање обезбеђења доказа, а која овим законом нису посебно уређена, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.	ПУ	Чл. 7. ст. 1. Закона о парничном поступку – Странке су дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтеве и да предложе доказе којима се утврђују те чињенице.	
11.2.a	2. Државе чланице старају се о томе да надлежни правосудни органи при одлучивању о одобравању или одбацивању захтева и процени његове пропорционалности узимају у обзир специфичне околности случаја, укључујући, по потреби: а) вредност и друге специфичне карактеристике пословне тајне;	7.1.1.	Приликом одлучивања о тужбеним захтевима из члана 5. овог закона суд води рачуна да мере буду у сразмери са природом и интензитетом повреде, при чему води рачуна о посебним околностима случаја, које могу обухватити: 1) вредност и друге карактеристичне одлике пословне тајне;	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
11.2.б	б) мере предузете ради заштите пословне тајне;	7.1.2.	2) мере предузете ради заштите пословне тајне;	ПУ		
11.2.в	в) поступање противне странке при стицању, коришћењу или откривању пословне тајне;	7.1.3.	3) понашање лица које је повредило пословну тајну приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне;	ПУ		
11.2.г	г) утицај незаконитог коришћења или откривања пословне тајне;	7.1.4.	4) последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне;	ПУ		
11.2.д	д) легитимне интересе странака и утицај који би одобравање или одбацивање мера могло имати на странке;	7.1.5.	5) оправдане интересе странака и последице које би усвајање или одбијање тужбеног захтева могло да има на њих;	ПУ		
11.2.ђ	ђ) легитимне интересе трећих лица;	7.1.6.	6) оправдане интересе трећих лица;	ПУ		
11.2.е	е) јавни интерес; и	7.1.7.	7) јавни интерес и	ПУ		
11.2.ж	ж) заштиту основних права.	7.1.8.	8) заштиту основних права.	ПУ		
11.3.а	3. Државе чланице старају се о томе да се мере из члана 10, на захтев противне странке, опозову или да на други начин престану да важе, ако: а) подносилац захтева пред надлежним правосудним органом не покрене судски поступак који води окончању мериторном одлуком, у разумном року који утврди правосудни орган који је наложио мере ако то дозвољава закон државе чланице односно, ако такав рок није одређен, у року не дужем од 20 радних дана или 31 календарског дана, у зависности од тога који је дужи; или	11.1. 11.2.	Ако је привремена мера одређена пре покретања парничног поступка, тужба за покретање поступка због повреде пословне тајне мора се поднети у року од 30 дана од дана достављања решења о одређивању привремене мере. Ако тужба због повреде пословне тајне не буде поднета у року из става 1. овог члана, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
11.3.6	б) да те информације престану да испуњавају захтеве члана 2. тачка 1. из разлога који се не могу приписати противној странци.	7.3.	Мере наложене на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона укинуће се, на захтев лица које је повредило пословну тајну, ако информације на које се тужбени захтеви односе више не испуњавају услове из члана 2. став 1. тачка 1) овог закона из разлога за које лице које је повредило пословну тајну није непосредно или посредно одговорно.	ПУ		
11.4.	4. Државе чланице старају се о томе да надлежни правосудни органи могу мере из члана 10. условити подношењем одговарајућег обезбеђења односно еквивалентног јемства од стране посносиоца захтева чији је циљ обезбеђење накнаде за сваку штету нанету противној странци и, по потреби, сваком другом лицу под утицајем тих мера.	10.2. 14.6.	Уместо одређивања мера из става 1. овог члана, суд може да дозволи лицу за које се сумња да је повредило пословну тајну да настави да користи пословну тајну под условом да положи јемство ради осигурања накнаде штете држаоцу пословне тајне. Полагањем јемства не остварује се право на откривање пословне тајне. Суд може условити усвајање предлога за обезбеђење доказа полагањем одговарајућег јемства као средства обезбеђења за штету која би противној странци могла бити нанета обезбеђењем доказа.	ПУ		
11.5.	5. Ако се мере из члана 10. укину на основу става 3. тачка а) овог члана, ако престану да важе услед неке радње или пропуштање подносиоца захтева, односно ако се накнадно установи да није дошло до незаконитог стицања, коришћења или откривања пословне тајне односно да није	11.1.	Ако је привремена мера одређена пре покретања парничног поступка, тужба за покретање поступка због повреде пословне тајне мора се поднети у року од 30 дана од дана достављања решења о одређивању привремене мере. Ако тужба због повреде пословне тајне не буде поднета у року из става 1. овог члана,	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	постојала опасност од таквог поступања, надлежни правосудни органи имају овлашћење да, на захтев противне странке или оштећеног трећег лица, наложе подносиоцу захтева да противној странци или оштећеном трећем лицу обезбеди одговарајућу накнаду за сваку штету проузроковану тим мерама.	11.2. 11.4. 14.3. 14.5.	<p>суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.</p> <p>Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуге у складу са ст. 2. и 3. овог члана или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером.</p> <p>Ако тужба због повреде пословне тајне не буде поднета у року од 30 дана од дана достављања решења којим се усваја предлог за обезбеђење доказа, суд ће на предлог лица од кога се докази прибављају обуставити поступак и укинути спроведене радње.</p> <p>Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуге, или ако суд утврди да повреда права није учињена, или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, странка против које је одређено обезбеђење доказа има право на накнаду штете која јој је нанета обезбеђењем доказа.</p>			
12.1.a	1. Државе чланице старају се о томе да, ако се судском мериторном одлуком установи да је дошло до незаконитог стицања, коришћења или откривања пословне тајне, надлежни правосудни органи могу, на захтев подносиоца захтева, против учиниоца повреде права наложити једну или више следећих мера:	5.1. 5.1.2.	<p>У случају повреде пословне тајне држалац пословне тајне може тужбом захтевати:</p> <p>2) престанак повреде, или у зависности од случаја, забрану коришћења или откривања пословне тајне;</p>	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	а) престанак или, у зависности од случаја, забрана коришћења или откривања пословне тајне;					
12.1.б	б) забрана производње, нуђења, стављања на тржиште или коришћења робе којом се повређује право односно увоза, извоза или складиштења робе којом се повређује право у те сврхе;	5.1.3.	3) забрану производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;	ПУ		
12.1.в	в) доношење одговарајућих корективних мера које се односе на робу којом се повређује право;	5.1.4.	4) одређивање одговарајућих мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно ако је то оправдано, њено повлачење с тржишта, под условом да се повлачењем робе не угрожава заштита пословне тајне на коју се тужба односи;	ПУ		
12.1.г	г) уништење у целисти или делимично било ког документа, предмета, материјала, супстанце или електронске датотеке који садрже или су сами по себи пословна тајна односно, по потреби, предаја тих докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских датотека подносиоцу захтева у целисти или делимично.	5.1.5.	5) уништење у целини или делимично документа, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената који садржи пословну тајну или који сами представљају пословну тајну, или ако је примерено, предају тих докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената у целини или делимично тужиоцу.	ПУ		
12.2.а	2. Корективне мере из става 1. тачка в) укључују:	5.1.4.	4) одређивање одговарајућих мера које се	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	а) опозив са тржишта робе којом се повређује право;		односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно, ако је то оправдано, њено повлачење с тржишта, под условом да се повлачењем робе не угрожава заштита пословне тајне на коју се тужба односи;			
12.2.б	б) уклањање са робе којом се повређује право својства којим се повређује право;	5.1.4.	4) одређивање одговарајућих мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно, ако је то оправдано, њено повлачење с тржишта, под условом да се повлачењем робе не угрожава заштита пословне тајне на коју се тужба односи;	ПУ		
12.2.в	в) уништење робе којом се повређује право или, по потреби, њено повлачење са тржишта, под условом да то повлачење не нарушава заштиту дате пословне тајне.	5.1.4.	4) одређивање одговарајућих мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно, ако је то оправдано, њено повлачење с тржишта, под условом да се повлачењем робе не угрожава заштита пословне тајне на коју се тужба односи;	ПУ		
12.4.	4. Надлежни правосудни органи налажу да се мере из става 1. тач. в) и г) спроводе о	5.5.	Мере из става 1. тач. 4) и 5) овог члана обављају се о трошку лица које је			

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	трошку учиниоца повреде права, осим ако постоје посебни разлози да се тако не поступи. Тим се мерама не доводи у питање накнада штете која би била платива имаоцу пословне тајне због незаконитог стицања, коришћења или откривања пословне тајне.		повредило пословну тајну, осим ако суд одреди другачије.			
13.1.а	1. Државе чланице старају се о томе да надлежни правосудни органи, при разматрању захтева за усвајање мера забране и корективних мера предвиђених у члану 12. и процени њихове пропорционалности, буду обавезни да узиму у обзир посебне околности случаја, укључујући, по потреби: а) вредност или друге специфичне карактеристике пословне тајне;	7.1. 7.1.1.	Приликом одлучивања о тужбеним захтевима из члана 5. овог закона суд води рачуна да мере буду у сразмери са природом и интензитетом повреде, при чему води рачуна о посебним околностима случаја, које могу обухватати: 1) вредност и друге карактеристичне одлике пословне тајне;	ПУ		
13.1.б	б) мере предузете ради заштите пословне тајне;	7.1.2.	2) мере предузете ради заштите пословне тајне;	ПУ		
13.1.в	в) поступање учиниоца повреде права при стицању, коришћењу или откривању пословне тајне;	7.1.3.	3) понашање лица које је повредило пословну тајну приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне;	ПУ		
13.1.г	г) утицај незаконитог коришћења или откривања пословне тајне;	7.1.4.	4) последице незаконитог коришћења или	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			откривања пословне тајне;			
13.1.д	д) легитимне интересе странака и утицај који би одобравање или одбацивање мера могло имати на странке;	7.1.5.	5) оправдане интересе странака и последице које би усвајање или одбијање тужбеног захтева могло да има на њих;	ПУ		
13.1.ђ	ђ) легитимне интересе трећих лица;	7.1.6.	6) оправдане интересе трећих лица;	ПУ		
13.1.е	е) јавни интерес; и	7.1.7.	7) јавни интерес и	ПУ		
13.1.ж	ж) заштиту основних права. Ако надлежни правосудни органи ограниче трајање мера из члана 12. став 1. тач. а) и б), такво трајање мора бити довољно да се елиминише свака комерцијална или економска предност коју је учинилац повреде права могао стећи незаконитим стицањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.	7.1.8. 7.2.	8) заштиту основних права. Ако суд ограничи трајање мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, то трајање мора бити довољно за уклањање сваке трговинске или привредне предности коју би лице које је повредило пословну тајну могло да оствари незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.	ПУ		
13.2.	2. Државе чланице старају се о томе да се мере из члана 12. став 1. тач. а) и б) укину или да на други начин престану да важе, на захтев противне странке, ако дате информације престану да испуњавају захтеве члана 2. тачка 1. из разлога који се не могу непосредно или посредно приписати противној странци.	7.3.	Мере наложене на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона укинуће се, на захтев лица које је повредило пословну тајну, ако информације на које се тужбени захтеви односе више не испуњавају услове из члана 2. став 1. тачка 1) овог закона из разлога за које лице које је повредило пословну тајну није непосредно или посредно одговорно.	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
13.3.а	<p>3. Државе чланице предвиђају да, на захтев лица на које се могу примењивати мере предвиђене у члану 12, надлежни правосудни органи могу наложити да се, уместо примене тих мера, оштећеној страни исплати новчана накнада, ако су испуњени сви следећи услови:</p> <p>а) у време коришћења или откривања, дато лице није знало нити је, у датим околностима, морало да зна да је пословна тајна прибављена од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило;</p>	<p>7.4.</p> <p>7.4.1.</p>	<p>Суд може на захтев лица које је повредило пословну тајну, водећи рачуна о околностима случаја, уместо мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. овог закона, наложити плаћање новчане накнаде оштећеној странци ако су испуњени следећи услови:</p> <p>1) лице које је повредило пословну тајну у тренутку коришћења или откривања пословне тајне није знало, нити је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна прибављена од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило;</p>	ПУ		
13.3.б	<p>б) извршење датих мера нанело би том лицу несразмерну штету; и</p>	7.4.2.	<p>2) извршавањем мера из члана 5. овог закона би се нанела несразмерна штета лицу које је повредило пословну тајну;</p>	ПУ		
13.3.в	<p>в) новчана накнада оштећеној страни чини се у разумној мери задовољавајућом.</p> <p>Ако се уместо мера из члана 12. став 1. тач. а) и б) наложи новчана накнада, она не сме прелазити износ накнада за коришћење права или накнада које би биле плативе да је то лице тражило одобрење за</p>	7.5.	<p>Ако уместо мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона суд досуди плаћање новчане накнаде, она не сме да премаши износ накнаде који би лице које је повредило пословну тајну платило да је законито користило пословну тајну за</p>	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	коришћење дате пословне тајне, за период у којем је коришћење пословне тајне могло бити забрањено.		временски период у коме коришћење пословне тајне није било дозвољено.			
14.1.	<p>1. Државе чланице старају се о томе да надлежни правосудни органи, на захтев оштећене стране, учиниоцу повреде права који је знао или је морао знати да учествује у незаконитом стицању, коришћењу или откривању пословне тајне, наложе да се имаоцу пословне тајне исплати накнада штете која одговара стварној штети претрпљеној због незаконитог стицања, коришћења или откривања пословне тајне.</p> <p>Државе чланице могу ограничити одговорност запослених према њиховим послодавцима за штету насталу незаконитим стицањем, коришћењем или откривањем пословне тајне послодавца у случајевима ненамерног поступања.</p>	8.1.	<p>Против лица које је повредило пословну тајну које је знало или је морало да зна да учествује у незаконитом прибављању, коришћењу или откривању пословне тајне, држалац пословне тајне, односно стицалац лиценце може тужбом да захтева накнаду штете према општим правилима о накнади штете и у складу са овим законом.</p>	ПУ		
14.2.	<p>2. Приликом одређивања накнаде штете из става 1, надлежни правосудни органи узимају у обзир све одговарајуће факторе, као што су негативне економске последице, укључујући изгубљену добит коју је претрпела оштећена страна, непоштenu добит коју је остварио учинилац повреде права и, у одговарајућим случајевима, елементе који нису економски фактори, као што је морална штета нанета имаоцу пословне тајне незаконитим стицањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.</p> <p>Алтернативно, надлежни правосудни органи могу, у одговарајућим случајевима, одредити накнаду штете као паушални</p>	8.2. 8.3.	<p>Приликом одређивања висине накнаде штете суд узима у обзир све околности случаја, као што су негативне економске последице које је претрпео држалац пословне тајне, односно стицалац лиценце, које обухватају обичну штету, измаклу корист и корист коју је повредом пословне тајне остварило лице које је повредило пословну тајну.</p> <p>Држалац пословне тајне, односно стицалац лиценце, има право на накнаду нематеријалне штете која је проузрокована незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.</p>	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	износ на основу елемената као што су барем накнаде за коришћење права или друге накнаде које би биле плативе да је учинилац повреде права тражио одобрење за коришћење дате пословне тајне.	8.4.	Ако суд не може да утврди висину накнаде штете у складу са ст. 2. и 3. овог члана, узмеће у обзир висину накнаде коју би лице које је повредило пословну тајну платило за законито коришћење пословне тајне.			
15.1.	1. Државе чланице старају се о томе да, у судским поступцима покренутим због незаконитог стицања, коришћења или откривања пословне тајне, надлежни правосудни органи могу, на захтев подносиоца захтева, а о трошку учиниоца повреде права, наложити одговарајуће мере за ширење информација о одлуци, укључујући објављивање у целисти или делимично.	9.1.	Држалац пословне тајне може тужбом захтевати да правоснажна пресуда којом су у целини или делимично прихваћени тужбени захтеви из чл. 5. и 8. овог закона буде објављена у целини или делимично у средствима јавног информисања о трошку туженог.	ПУ		
15.2.	2. Сваком мером из става 1. овог члана чува се поверљивост пословних тајни како је предвиђено у члану 9.	9.4.	Објављивање пресуде у смислу овог члана мора бити учињена на начин да се очува поверљивост пословне тајне у складу са чланом 19. овог закона.	ПУ		
15.3.	3. При одлучивању да ли да одреди меру из става 1. и приликом процене њене пропорционалности, надлежни правосудни органи узимају у обзир, по потреби, вредност пословне тајне, поступање учиниоца повреде права при стицању, коришћењу или откривању пословне тајне, утицај незаконитог коришћења или откривања пословне тајне, као и вероватноћу да ће учинилац повреде права наставити да незаконито користи или	9.3.	Приликом доношења одлуке да ли ће одредити меру објављивања пресуде и процењивања њене сразмере према учињеној повреди суд узима у обзир вредност пословне тајне, поступање лица које је повредило пословну тајну приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне и вероватноћу да ће лице које је повредило пословну тајну поново	ПУ		

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	открива пословну тајну. Надлежни правосудни органи такође узимају у обзир да ли би информације о учиниоцу повреде права да омогуће идентификацију физичког лица и, ако је то случај, да ли би објављивање тих информација било оправдано, нарочито с обзиром на могућу штету коју таква мера може нанети приватности и репутацији учиниоца повреде права.		незаконито користити или открити пословну тајну. Суд такође узима у обзир да ли информације о лицу које је повредило пословну тајну садрже податке о личности физичког лица и да ли би објављивање таквих информација било оправдано, посебно имајући у виду могућу штету коју би објављивање могло проузроковати за приватност и углед тог физичког лица.			
16.	Државе чланице старају се о томе да надлежни правосудни органи могу изрећи санкције сваком лицу које не поступи или које одбије да поступи у складу са неком мером донетом у складу са чл. 9, 10. и 12. Предвиђене санкције укључују могућност изрицања поновљених пенала у случају непоштовања мере донете у складу са чл. 10. и 12. Предвиђене санкције су делотворне, сразмерне и одвраћајуће.	21.1 21.2. 21.3. 21.4 21.5.	Казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 100.000 до 3.000.000 динара правно лице које у складу са чланом 4. овог закона незаконито прибави, користи или открије пословну тајну. За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 50.000 до 200.000 динара. За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара. За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај физичко лице новчаном казном у износу од 20.000 до 150.000 динара. Предмети извршења привредног преступа или прекршаја из ст. 1 - 4. овог члана биће одузети и уништени, а предмети који су били употребљени за	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
		10.7.	<p>извршење привредног преступа или прекршаја из ст. 1 - 4. овог члана, биће одузети.</p> <p>Лице коме је одређена привремена мера забране из става 1. тач. 1) и 2) и става 5, тачка 2) овог члана, односно коме је дат налог из става 6. овог члана, а које не поступи по забрани, односно налогу, казниће се у складу са одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.</p>			
17.	У сврху подстицања сарадње, укључујући размену информација, између држава чланица и између држава чланица и Комисије, свака држава чланица одређује једног или више националних контакт особа за сва питања у вези са спровођењем мера предвиђених овом директивом. Податке о националној контакт особи или контакт особама она доставља другим државама чланицама и Комисији.			НП	Предметна одредба не успоставља обавезу у погледу усклађивања.	
18.1.	1. Најкасније до 9. јуна 2021. године Служба Европске уније за интелектуалну својину, у оквиру активности Европске опсерваторије за повреде права интелектуалне својине, припрема почетни извештај о трендовима о споровима због незаконитог стицања, коришћења или откривања пословних тајни сходно примени ове директиве.			НП	Предметна одредба не успоставља обавезу у погледу усклађивања.	
18.2.	2. Најкасније до 9. јуна 2022. године, Комисија саставља привремени извештај о			НП	Предметна одредба не успоставља обавезу у	

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	примени ове директиве и подноси га Европском парламенту и Савету. У том извештају узима се у обзир извештај из става 1. У привременом извештају испитује се, нарочито, могуће дејство примене ове директиве на истраживања и иновације, мобилност запослених и остваривање права на слободу изражавања и информисања.				погледу усклађивања.	
18.3.	3. Најкасније до 9. јуна 2026. године, Комисија спроводи оцену утицаја ове директиве и подноси извештај Европском парламенту и Савету.			НП	Предметна одредба не успоставља обавезу у погледу усклађивања.	
19.1.	1. Државе чланице доносе законе и друге прописе неопходне за усклађивање са овом директивом најкасније до 9. јуна 2018. године. Оне одмах достављају Комисији текст тих мера. Када државе чланице усвоје те мере, оне садрже упућивање на ову директиву или се такво упућивање наводи уз њих приликом њиховог званичног објављивања. Начине таквог упућивања утврђују државе чланице.			НП	Предметна одредба не успоставља обавезу у погледу усклађивања.	
19.2.	2. Државе чланице достављају Комисији текст главних одредаба националног законодавства које доносе у области на коју се односи ова директива.			НП	Предметна одредба не успоставља обавезу у погледу усклађивања.	
20.	Ова директива ступа на снагу двадесетог дана од дана објављивања у <i>Службеном</i>			НП	Предметна одредба не успоставља обавезу у	

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	<i>листу Европске уније.</i>				погледу усклађивања.	
21.	Ова директива је упућена државама чланицама.			НП	Предметна одредба не успоставља обавезу у погледу усклађивања.	